

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Bakalářská práce

Kamerové systémy a ochrana osobnosti

Ivana Deylová

© 2019 ČZU v Praze

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Ivana Deylová

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Kamerové systémy a ochrana osobnosti

Název anglicky

Camera systems and personality protection

Cíle práce

Cílem bakalářské práce je podat přehled o právních předpisech, které upravují provoz kamerového systému a ochranu osobních údajů v rámci České republiky, a dále porovnat právní úpravu provozu kamerového systému bez možnosti záznamu a se záznamem. Na základě takto získaných poznatků bude proveden výzkum u konkrétního subjektu.

Metodika

Bude provedena analýza právních předpisů a odborné literatury, které se zabývají ochranou osobních údajů a využití kamerového systému bez záznamu a se záznamem. U konkrétního subjektu bude metodou pozorování a dotazování zjištěn stav, jakým způsobem je tato právní úprava využita. Na závěr budou vyhodnocena jednotlivá zjištění.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 stran

Klíčová slova

Ochrana osobních údajů, kamerový systém, záznam, ochrana soukromí, ochrana osobnosti

Doporučené zdroje informací

BARTÍK, V. – JANEČKOVÁ, E. *Kamerové systémy v praxi : právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5.

BURIAN, David. *Provozování kamerových systémů: metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů*. Brno, 2012

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679

Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

Zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

Předběžný termín obhajoby

2018/19 LS – PEF

Vedoucí práce

JUDr. Viktor Jansa, CSc.

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 7. 11. 2018

JUDr. Jana Borská, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 12. 11. 2018

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 11. 03. 2019

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Kamerové systémy a ochrana osobnosti" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 11. března 2019

Ivana Deylová

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala JUDr. Viktorovi Jansovi, CSc. za informace a potřebné rady při vedení bakalářské práce. Odborné rady, které jsem dostala, byly pro zpracování této práce tím nejcennějším zdrojem. Dále bych chtěla poděkovat všem, kdo mi během práce pomohli či mě podporovali.

Kamerové systémy a ochrana osobnosti

Abstrakt

Bakalářská práce se věnuje kamerovým systémům se zaměřením na právní úpravu České republiky a související evropskou právní úpravu v oblasti ochrany osobních údajů. Hlavní pozornost je věnována především odbornému posouzení českých právních předpisů a jejich novelizaci. Jednotlivé kamerové systémy jsou rozděleny, analyzovány a následně vzájemně komparovány. Dále jsou odborně posouzeny právní předpisy týkající se lidských práv a s tím související i ochrana osobních údajů. Konkrétní zájem je věnován organizaci, u které bylo provedeno pozorování a zkoumání technického, strategického a praktického stavu, jakým je kamerový systém využíván a jak je nakládáno s osobními údaji. V závěru práce jsou navržena doporučující opatření ke sjednání nápravy z pohledu práva.

Klíčová slova: bezpečnost, kamerové systémy, Listina základních práv a svobod, občanský zákoník, ochrana osobních údajů, Úřad pro ochranu osobních údajů, Ústava České republiky, záznam

Camera systems and personality protection

Abstract

This bachelor thesis pursues CCTV focusing on the legislation of the Czech Republic and related European legislation on the protection of personal data. The main attention is deal with mainly to the professional assessment of Czech legislation and its amendment. The individual CCTV are divided, analyzed and then compared to each other. Another aspect is the professional judgment of human laws, and also the protection of personal data. Main interest is given to an organization that has been observing and examining the technical, strategic and practical conditions of the CCTV use and how it is handled with personal data. At the conclusion of the thesis are suggested the recommended measures to negotiate the reform from the viewpoint of law.

Keywords: Security, CCTV systems, Charter of Fundamental Rights and Freedoms, Civil Code, Personal Data Protection, Office for the Protection of Personal Data, Constitution of the Czech Republic, Record

Obsah

1 Úvod.....	10
2 Cíl práce a metodika	11
2.1 Cíl práce	11
2.2 Metodika	11
3 Teoretická východiska	13
3.1 Kamerový systém.....	13
3.2 Historie kamerového systému	14
3.3 Ekonomická analýza kamerového systému	15
3.4 Technická charakteristika kamerového systému.....	16
3.5 Kamerový systém bez záznamu	17
3.6 Kamerový systém se záznamem	18
3.6.1 Souhlas se zpracováním osobních údajů	19
3.7 Úřad pro ochranu osobních údajů	21
3.8 Záznamy o činnostech zpracování	22
3.9 Označení prostoru	24
3.10 Komparace kamerových systémů	25
3.11 Etické problémy užívání kamerového systému.....	26
3.12 Lidská práva	28
3.12.1 Vývoj ochrany osobních údajů	29
3.12.2 Veřejný ochránce práv České republiky	30
3.13 Ochrana lidských práv v právní úpravě	31
3.14 Osobnost člověka	33
3.15 Ochrana osobnosti při provozu kamerového systému v právní úpravě ČR.....	34
3.15.1 Ochrana osobnosti v Ústavě a Listině základních práv a svobod.....	34
3.15.2 Ochrana osobnosti v zákoně o ochraně osobních práv	35
3.15.3 Ochrana osobnosti v zákoně o zpracování osobních údajů	35
3.15.4 Ochrana osobnosti v občanském zákoníku a zákoníku práce.....	36
3.16 Ochrana osobnosti při provozu kamerového systému v předpisech EU.....	37
3.17 Komparace zákona o ochraně osobních údajů a Obecného nařízení	38
3.18 Závěr	40
4 Praktická část	42
4.1 Kamerový systém u organizace XY	42
4.2 Analýza a strategické rozmístění kamer	42
4.3 Technická charakteristika kamerového systému.....	43
4.4 Praktické využití kamerového systému.....	45
4.5 Pozorování.....	45

4.5.1	Rozhovor se správcem kamerového systému	45
4.5.2	Vnitřní předpisy	47
4.5.3	Závěr z rozhovoru	47
5	Přínosy a výsledky	49
5.1	Přínosy a problémy spojené s užíváním kamerového systému	49
5.2	Zjištění nedostatky a doporučená opatření	49
6	Závěr	52
7	Seznam použitých zdrojů	54
7.1	Literatura	54
7.2	Internetové zdroje.....	55
7.3	Právní předpisy.....	56
7.4	Vnitřní předpisy	57
7.5	Další zdroje	57

Seznam obrázků

Obrázek 1 – Vzor souhlasu se zpracováním osobních údajů	20
Obrázek 2 – Vzor informační tabulky při provozu kamerového systému.....	25
Obrázek 3 – Rozmístění kamerového systému v organizace XY	44

Seznam tabulek

Tabulka 1 – Komparace vedení záznamů o činnostech zpracování správcem a zpracovatelem.....	24
Tabulka 2 – Komparace kamerových systémů.....	26
Tabulka 3 – Komparace zákona o ochraně osobních údajů a Obecného nařízení ..	39

Seznam použitých zkratk

ČNR	Česká národní rada
ČR	Česká republika
EU	Evropská unie
GDPR	General Data Protection Regulation (Obecné nařízení o ochraně údajů)
LZPS	Listina základních práv a svobod
OÚ	Osobní údaje
Sb.	Sbírka zákonů
Tzv.	Takzvaně
ÚOOÚ	Úřad pro ochranu osobních údajů

1 Úvod

Tato bakalářská práce se věnuje, jak již samotný název napovídá, provozu kamerových systémů a ochraně osobnosti. Při provozu kamerových zařízení dochází ke vzájemnému střetu dvou základních práv, a to práva na ochranu soukromí a proti tomu práva na ochranu vlastnictví. Při takovémto monitorování je nezbytné dodržovat aktuální právní úpravu. Právní úprava vnitrostátní i evropská musí reagovat na rychlý technický pokrok celkovou modernizací. Z tohoto důvodu by mělo docházet k novelizaci jednotlivých oblastí práva. Jako příklad lze uvést část, která se věnuje ochraně osobních údajů. Změna, která nastala v této části, byla zapříčiněna přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volném pohybu těchto údajů (dále jen „Obecné nařízení“), které je známější pod zkratkou GDPR. Právě toto Obecné nařízení bylo vytvořeno především kvůli technologickým změnám v oblasti komunikační a informační technologie a s tím související nedostatečnou právní úpravou. Cílem přijetí je přispět k ochraně svobody, zvýšení bezpečnosti osob či napomoci k celkové stabilitě vnitřního trhu. S tím souvisí i skutečnost, že Česká republika připravuje zcela nový zákon o zpracování osobních údajů. Tento zákon, by měl sjednotit vnitrostátní právní úpravu s úpravou evropskou.

Tato bakalářská práce se zaměřuje na provoz kamerových systému, na jejich analýzu a vzájemnou komparaci. Kládem je důraz především na rozbor vybraných ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů a výše zmíněného Obecného nařízení, neboť tato legislativa je pro nakládání s osobními údaji zcela klíčová. Aby bylo docíleno ochrany osobních údajů při monitorování kamerovým zařízením, je nezbytné dodržovat i další právní normy, jako jsou ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a především pak usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky. Jednotlivé úrovně lidských práv jsou v každé zemi velice odlišné. Z tohoto důvodu je důležité chránit a dohlížet na jejich dodržování.

Další část bakalářské práce se věnuje konkrétní organizaci, ve které je zjišťován stav, jakým způsobem jsou využívány kamery a jak je nakládáno s osobními údaji. Na základě předkládaných provozních dokumentů a vnitřních dokumentů, jsou navržena doporučená opatření ke sjednání nápravy provozu kamerového systému a nakládání s osobními údaji.

2 Cíl práce a metodika

2.1 Cíl práce

Cílem bakalářské práce je odborné posouzení vybraných právních ustanovení, která se věnují problematice provozu kamerových systémů a ochraně osobních údajů. Mezi tyto právní předpisy jsou zahrnuty ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, nebo zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

Dalším cílem této práce je zjištění nedostatků fungování kamerového systému a nakládání s osobními údaji u konkrétní organizace a námět na doporučující opatření pro zlepšení stávající situace.

2.2 Metodika

Bakalářská práce bude rozdělena na teoretickou a praktickou část. V teoretické části práce budou metodou sběru sekundárních dat a následnou syntézou z odborné literatury získána podstatná data pro tuto práci. Tato data budou zaměřena na kamerové systémy a ochranu osobnosti. Kamerové systémy budou rozebrány a následně vzájemně komparovány. Dále bude využito odborné posouzení vybraných právních předpisů a jejich konkrétních ustanovení, které souvisejí s problematikou provozu kamerového systému a ochranou osobních údajů. Rovněž bude využita srovnávací metoda u analyzované právní legislativy včetně její novelizace v oblasti ochrany osobních údajů. Dalším zdrojem pro sepsání teoretické části budou webové stránky Úřadu pro ochranu osobních údajů, které poskytují aktuální informace k řešené problematice.

V praktické části bakalářské práce bude využito sběru interních dat. Tyto data budou získána především z provozní dokumentace a vnitřních předpisů. Bude zjišťováno skutečné fungování kamerového systému se záznamem a nakládání s osobními údaji. Zjištěný stav u konkrétní organizace bude porovnán se stavem zachyceným v teoretické části této bakalářské práce. Další užitá metoda v praktické části bude rozhovor se správcem, který zodpovídá za správné fungování a provoz kamerového systému u zvolené organizace.

Otázky budou formulovány tak, aby poskytovaly ucelený přehled o provozu kamerového systému se záznamem. Z takto získaných poznatků budou následně navržena doporučující opatření pro sjednání nápravy a uvedení stavu do souladu se zákony. Tato opatření se budou týkat především provozu kamerového systému a souhlasu se zpracováním osobních údajů.

3 Teoretická východiska

Teoretická část bakalářské práce se zaměřuje na odborné posouzení právních předpisů souvisejících s problematikou kamerového systému a ochranou osobních údajů. Dále je proveden rozbor jednotlivých kamerových systémů a jejich následná komparace. Zahrnuty jsou zde i jednotlivá práva a povinnosti související s nakládáním osobních údajů při provozu kamerového systému. S touto problematikou jsou neodmyslitelně spojena i lidská práva.

3.1 Kamerový systém

„*Velký bratr tě sleduje.*“ Je známý výrok anglického spisovatele George Orwella z díla 1984. Velkým bratrem je zde myšlen všudypřítomný kamerový a odposlechový systém, který přispívá k udržení moci. Hlavním cílem zavedení bylo mít neustále aktuální informace o okolním dění. To, co se Orwellovi na konci 50. let 20. století, kdy tento antiutopický román vznikl, zdálo jako daleká budoucnost, je pro nás již přítomností.¹

Na kamerový systém lze narazit téměř v každé životní situaci. Stal se velice rozšířeným a pro mnohé lidi takřka nepostradatelným. V dnešní době není neobvyklé, že kamerový systém lze nalézt na veřejných prostranstvích, ve zdravotnických zařízeních nebo na pracovištích. Veřejností však tento fakt není příliš dobře přijímán a toto téma se stalo problémem naší společnosti.²

Úřad pro ochranu osobních údajů definuje kamerový systém jako: „*automaticky provozovaný stálý technický systém umožňující pořizovat a uchovávat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy ze sledovaných míst, a to např. formou pasivního monitorování prostoru nebo pořizování cílených záběrů (zachycování pohybu) anebo reportážním způsobem.*“³

¹ ORWELL, George. 1984. [on-line]. [cit. 2019-1-31]. Dostupné z: <https://www.odaha.com/george-orwell/dilo/1984>.

² JANEČKOVÁ, Eva a BARTÍK, Václav. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. 240 s. Praktická právnická příručka. ISBN 978-80-7201-850-5.

³ ÚŘAD PRO CHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Komentář k Zásadám provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů*. [on-line]. [cit. 2018-10-07]. Dostupné z: https://www.uouu.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_ktg=1103&p1=1103#kamery

Rozlišují se dva základní typy kamerových systémů, a to kamerový systém bez záznamu a se záznamem.⁴ Nejčastějším důvodem instalace kamerového systému je ochrana osob nebo majetku. Při těchto důvodech je třeba dbát na to, aby nebylo nadměrně zasahováno do práv a soukromí monitorovaných osob.⁵

3.2 Historie kamerového systému

Samotné pozorování je jednou z nejstarších metod, jak získat informace o okolním světě. Takto získané poznatky člověk využíval k ochraně života či zdraví jedince, ale také k naplňování svých vlastních zájmů. S neuvěřitelně rychlým technickým pokrokem společnost začala více zkoumat okolní svět pomocí právě vzniklé technologie a méně spoléhat na své smysly.⁶

První pokus o přenesení obrazu elektronickou cestou byl v roce 1878. Jednalo se o telegrafický přenos obrazu. První úspěšný přenos, který se podařil zároveň zdokumentovat pochází z roku 1881 z Londýna. Zdokonalování snímací technologie přišlo až kolem roku 1940. V následujícím roce, tedy v roce 1941, byla vyrobena první průmyslová kamera pro střežící účely. Významným mezníkem v historii kamerového systému byl rok 1985. V tomto roce byly uvedeny na trh první komerční kamery. Náročnost tohoto technického zařízení v této době dokumentuje skutečnost, že do dnešní doby se výrobou takovýchto zařízení věnuje jen několik špičkových technologických firem jak v Evropě, USA tak v Japonsku.⁷

V roce 1997 se začal kamerový systém rozšiřovat po Praze. Koncept kamerového systému byl schválen usnesením číslo 22/13 z 5. října 2000 Zastupitelstva hlavního města Prahy. Kamerový systém je v nepřetržitém provozu a má zaručit bezpečnost a ochranu jak Pražanům, tak i turistům. Rozmístění jednotlivých kamerových zařízení vychází z individuálních potřeb městských částí Prahy. Pro větší efektivitu a úsporu času

⁴ JANEČKOVÁ, Eva a BARTÍK, Václav. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. 240 s. Praktická právnická příručka. ISBN 978-80-7201-850-5.

⁵ ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, [on-line]. 2012. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z: <http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>.

⁶ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

⁷ KŘEČEK, Stanislav. *Ochrana majetku systémy průmyslové televize*. Vyd. 1. Praha: Grada, 1997. 183 s. ISBN 80-7169-402-9.

byla schválena instalace kamery s víceuživatelským přístupem. To napomůže integrovanému záchrannému systému, orgánům krizového řízení, technické správě komunikací a dopravnímu podniku rychle a snadno řešit vzniklé situace.⁸

Kamerový systém v čase prošel řadou změn. Technická zařízení již nejsou tak velká, těžká a nedokonalá, jako na svém počátku. Z dnešních záznamů již lze bez problému vyčíst registrační značku vozidla nebo identifikovat obličej osoby, a to i na vzdálenost několika metrů. V dnešní době lze snímání děj uložit a zobrazit později a také je možné záznam přenést bezdrátově na jiná technická zařízení.⁹

3.3 Ekonomická analýza kamerového systému

Při volbě kamerového systému je zvažováno několik požadavků na pořízení. Pravděpodobně tím nejdůležitějším je požadavek na efektivní alokace výdajů s přímou vazbou na přínosy a užitek. Efektivní alokace je vesměs dána omezenými finančními prostředky. Nejen finance jsou zdrojem pro rozhodování, ale také náklady na provoz, doba instalace, rizikovost nebo například perspektiva. Z těchto důvodů je využíváno ekonomických analýz ke správnému rozhodnutí, aby byla zajištěna hospodárnost, účelnost, efektivní alokace zdrojů či dosažení vytyčených cílů.¹⁰ Správně zvolená aplikace těchto analýz vede k volbě nejvhodnějšího možného řešení.

Pro výběr kamerového systému lze využít analýzu nákladové efektivnosti. Analýza nákladové efektivnosti slouží k naplnění vytyčených cílů za použití co možná nejmenšího množství prostředků, přičemž jsou porovnávána jednotlivá opatření. Lze ji využít při stanovení nejlepší možné alternativy, kde zamýšlené cíle nelze měřit v peněžních jednotkách, ale výstupy jsou určeny naturálními nebo fyzickými jednotkami. V této metodě je kalkulováno pouze s náklady, které se přímo týkají dané alternativy.

Tato metoda je považována za kvalitní nástroj pro získání vhodného návrhu kamerového zařízení. Při výběru je nutné zodpovědět několik otázek, jako například zda je

⁸ Městský kamerový systém hl. m. Prahy fungování a historie. [on-line]. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z: http://www.praha.eu/public/c2/33/f6/772876_62687_MKS_8_10.pdf

⁹ JANEČKOVÁ, Eva a BARTÍK, Václav. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. 240 s. Praktická právnická příručka. ISBN 978-80-7201-850-5.

¹⁰ GILL, Martin a SPRIGGS, Angela. Překlad: PYLON AGENRURA. *Vyhodnocení účinku kamerových systémů*. [on-line]. [cit. 2019-1-27]. Praha, 2007. 142 s. ISBN 978-80-7338-061-8. Dostupné z: <http://www.ok.cz/iksp/docs/336.pdf>

provedení daného návrhu přínosné a smysluplné, či která z navržených variant je ta nejlepší. Mělo by platit, že pozitiva převažují nad negativy.¹¹

3.4 Technická charakteristika kamerového systému

Před samotnou instalací kamerového systému je důležité určit, co se od systému očekává. Tedy dobře zvážit výběr.¹² Díky zdokonalování technologií již lze splnit takřka každý požadavek.¹³ Kamerový systém lze umístit do venkovních prostor, a to za předpokladu monitorování například objektu firmy proti krádeži nebo poškození majetku. Snímaná část objektu však nesmí být příliš velká a nesmí nadměrně zasahovat do soukromí zaměstnanců.¹⁴ Venkovní kamerový systém musí být zabezpečen krytem, který má za úkol chránit kamerové zařízení před nepříznivými klimatickými podmínkami.¹⁵ Kamerový systém lze umístit i do interiéru budovy, kde je ale větší důraz kladen proti nadměrnému zásahu do soukromí. Je zde důležité si instalaci kamerového systému obhájit z hlediska bezpečnosti či ochrany zdraví. Kamerový systém je zakázán instalovat na citlivá místa, mezi které patří toalety, šatny nebo sprchy.¹⁶ Každé monitorované místo musí být opatřeno informační tabulkou.¹⁷ Viz kapitola 3. 9 Označení prostoru.

Klíčový okamžik pro správné fungování kamerového systému nastává při vhodné volbě rychlosti pohybu, ohniskové vzdálenosti či nastavení clony. Snímaný děj se ukládá na pásky hmotných nosičů anebo je děj ukládán v podobě digitálního záznamu. Takto získaná data mají dlouhou životnost.¹⁸ Obrazový signál, který kamerový systém může poskytnout, je určen pro velice malý okruh uživatelů, a to za přesně formulovaných

¹¹ Projekt „Tvorba vzdělávacích programů a nastavbového vzdělávání zaměstnanců MÚ Valašské Meziříčí a okolních obcí“, [on-line]. registrační číslo projektu CZ.1.04/4.1.01/69.00043 je spolufinancován Evropskou unií z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a z obecního rozpočtu. 125 s. [cit. 2019-1-17], Dostupné z: https://www.kyjovske-slovacko.com/sites/default/files/informacesoubory/2017/05/prirucka_nakladove_uzitkove_metody_skripta_7_b15b693.pdf

¹² KONÍČEK, Tomáš et al. *Operátor městských kamerových systémů*. Vyd. 1. Praha: Armex, 2005. 130 s. ISBN 80-86795-18-7.

¹³ KONÍČEK, Tomáš, KOCÁBEK, Pavel a KŘEČEK, Stanislav. *Městské kamerové dohlížecí systémy*. Praha: Odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR, 2002. 87 s. ISBN 80-7312-009-7.

¹⁴ STAŇKOVÁ L. Lucie *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

¹⁵ KONÍČEK, Tomáš et al. *Operátor městských kamerových systémů*. Vyd. 1. Praha: Armex, 2005. 130 s. ISBN 80-86795-18-7.

¹⁶ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

¹⁷ BLECHOVÁ, Eva. *Provozování kamerových systémů na pracovišti*. [on-line]. [cit. 2018-11-21]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/provozovani-kamerovych-systemu-na-pracovisti-74654.html>

¹⁸ KONÍČEK, Tomáš et al. *Operátor městských kamerových systémů*. Vyd. 1. Praha: Armex, 2005. 130 s. ISBN 80-86795-18-7.

podmínek. Celý systém kamer lze rozdělit na několik částí, a to na snímací, přenosovou, zobrazovací či ovládací.¹⁹

3.5 Kamerový systém bez záznamu

Při provozu kamerového systému bez záznamu neboli on-line systému není umožněno snímání děj ukládat.²⁰ Podle zákona na ochranu osobních údajů § 4 písmene e) v tomto případě nedochází ke zpracování osobních údajů, protože zde chybí podstatné charakteristické rysy, a to samotné shromažďování, zpracování či ukládání takto získaných dat.²¹

Tento systém sice neumožňuje zpracovávat osobních údaje, to ale neznamená, že se kamerový systém může instalovat bez jakéhokoliv omezení. Stále musí být dodržovány zákony, jako například občanský zákoník.²² Ten stanovuje ve svém § 84, že podobiznu člověka lze zachytit pouze s jeho souhlasem.²³ Dále je třeba dbát na dodržování Ústavy ČR, Listiny základních práv a svobod nebo na Obecné nařízení. Při instalaci kamer na pracovišti je důležité ještě dodržovat zákoník práce.²⁴

Kamerový systém bez možnosti pořízení záznamu je využíván tam, kde je důležitý zásah v reálném čase a kde lidský faktor hraje hlavní roli. To lze nalézt ve zdravotních zařízeních na jednotkách intenzivní péče nebo například u objektů kritické infrastruktury, energetické soustavy nebo u vodních děl.²⁵

¹⁹ KONÍČEK, Tomáš et al. *Operátor městských kamerových systémů*. Vyd. 1. Praha: Armex, 2005. 130 s. ISBN 80-86795-18-7.

²⁰ ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, [on-line]. 2012. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z: <http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>.

²¹ Zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§4 písmeno e)

²² JANEČKOVÁ, Eva a BARTÍK, Václav. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. 240 s. Praktická právnická příručka. ISBN 978-80-7201-850-5.

²³ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (§ 84)

²⁴ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

²⁵ JANEČKOVÁ, Eva a BARTÍK, Václav. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. 240 s. Praktická právnická příručka. ISBN 978-80-7201-850-5.

3.6 Kamerový systém se záznamem

Rozvoj kamerových, odposlouchávacích a jiných podobných zařízení se stal i díky příznivé cenové hladině velice dostupný. Při instalaci kamerového systému se záznamem je důležité postupovat podle platné legislativy. Kladen by měl být důraz na dodržení ústavních zákonů, tedy i Listiny základních práv a svobod, dále na občanský zákoník, na zákon na ochranu osobních údajů, na zákoník práce nebo Obecné nařízení.²⁶

Kamerový systém se záznamem je nástroj, který je využíván k otevřenému sledování děje. Při využívání tohoto systému dochází k ukládání snímaného děje a následně ke zpracování osobních údajů. Takto uložený záznam později slouží k identifikaci fyzické osoby.²⁷

Fyzickou osobu lze identifikovat prostřednictvím identifikačních znaků. Mezi tyto znaky můžeme zařadit jméno, kulturní nebo společenskou identitu.²⁸ Za zpracování se považuje jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji, při kterém je využit automatizovaný postup, tedy například shromažďování jednotlivých záznamů, uspořádání, uložení, přenos, vyhledávání a jiné.²⁹ Toto zpracování osobních údajů provádí správce nebo zpracovatel. Oba tyto subjekty jsou fyzické osoby, právnické osoby nebo orgány veřejné moci.³⁰

Provoz kamerového systému se záznamem je nutné pečlivě zvážit a dostatečně obhájit. Lze uvést příklad instalace kamerového systému do ulice k rodinnému domu, kde se v minulosti nestal žádný přestupek ani trestný čin. V této situaci je velice těžké obhájit instalaci samotného kamerového zařízení. Oproti tomu umístění kamerového systému do centra města, kde se během dne prostřídá několik set lidí, je jistě ospravedlnitelné. Kamerový systém nesmí být zneužíván pro účely hodnocení práce zaměstnanců nebo pro zjišťování plnění povinností.³¹

²⁶ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

²⁷ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v aplikační praxi: (vybrané problémy)*. 4., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2016. 287 s. Právo prakticky. ISBN 978-80-7552-141-5.

²⁸ Zákon č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 4 písmeno a)

²⁹ Zákon č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 4 písmeno e)

³⁰ Zákon č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 5)

³¹ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

3.6.1 Souhlas se zpracováním osobních údajů

Kamerové systémy lze instalovat takřka všude při dodržení základních právních předpisu. Úřad na ochranu osobních údajů zaujímá stanovisko, že při provozu kamerového systému se záznamem dochází ke zpracování osobních údajů, a proto je nezbytné vyžadovat souhlas se zpracováním osobních údajů od subjektů, kteří se v monitorovaných prostorách pohybují.³²

Souhlas se zpracováním osobních údajů se uděluje zpravidla písemnou formou, ale není to nezbytně nutné. Tento souhlas musí být svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle subjektu se zpracováním osobních údajů. Souhlas je udělován v souladu s Obecným nařízením, dříve byl udělován podle zákona o ochraně osobních údajů. Správce kamerového systému musí doložit platný souhlas subjektu s monitorováním po celou dobu trvání pracovního poměru. Subjekt, kterého se monitorování týká, musí být informován o účelu zpracování osobních údajů a v jakém rozsahu se budou osobní údaje zpracovávat. Dále o umístění jednotlivých kamerových zařízení, o správci, který bude osobní údaje zpracovávat a o období, na které je souhlas udělen. Jako poslední důležitá informace musí být uvedeno, kterým osobám mohou být osobní údaje zpřístupněny.³³ Informační povinnost je jednou ze základních povinností správce a je důležitou podmínkou pro efektivní ochranu osobních údajů.³⁴ Při zpracování osobních údajů je třeba se řídit několika zásadami. Mezi tyto zásady patří zákonnost, korektnost a transparentnost. Jedná se tedy o použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků, které musí být snadno srozumitelné. Dále je vyžadována minimalizace údajů, tedy zpracovávat osobních údajů jen v omezeném a přiměřeném rozsahu. Osobní údaje by měly být přesné a z tohoto důvodu je důležitá jejich pravidelná aktualizace. Takto získané údaje mohou být uloženy jen na dobu nezbytně nutnou a musí být náležitě zabezpečeny před zneužitím. Správce je odpovědný za dodržování výše zmíněných zásad.³⁵

³² STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

³³ ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, 2012. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. [on-line]. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z: <http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>.

³⁴ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

³⁵ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

Zákon o ochraně osobních údajů neupravuje možnost odvolání souhlasu se zpracováním osobních údajů. Toto ustanovení v zákoně zcela chybí. Odvolání je upraveno v Obecném nařízení v článku 7 odstavec 3. Zde je zmíněno, že souhlas může subjekt údajů kdykoliv odvolat.³⁶

Níže je uvedený vzor souhlasu se zpracováním osobních údajů.

Souhlas se zpracováním osobních údajů	
<p>Udělují tímto souhlas společnosti , se sídlem , IČ: , zapsané ve veřejném rejstříku vedeném u soudu v , oddíl , vložka (dále jen „Správce“), aby ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „Nařízení“) zpracovávala tyto osobní údaje:</p>	
<ul style="list-style-type: none">• jméno a příjmení• e-mail• telefonní číslo•	
<p>Jméno, příjmení, telefonní číslo a email je možné zpracovávat na základě Vámi uděleného souhlasu a je nutné zpracovat za účelem Tyto údaje budou Správce zpracovány po dobu let.</p>	
<p>S výše uvedeným zpracováním udělujete svůj výslovný souhlas. Poskytnutí osobních údajů je dobrovolné. Souhlas lze vzít kdykoliv zpět, a to například zasláním emailu nebo dopisu na kontaktní údaje společnosti</p>	
<p>Zpracování osobních údajů je prováděno Správce, osobní údaje však pro Správce mohou zpracovávat i tito zpracovatelé:</p>	
<ul style="list-style-type: none">• Poskytovatel softwaru• Agentura• Případně další poskytovatelé zpracovatelských softwarů, služeb a aplikací, které však v současné době společnost nevyužívá.	
<p>Vezměte, prosíme, na vědomí, že podle Nařízení máte právo:</p>	
<ul style="list-style-type: none">• vzít souhlas kdykoliv zpět,• požadovat po nás informaci, jaké vaše osobní údaje zpracováváme, žádat si kopii těchto údajů,• vyžádat si u nás přístup k těmto údajům a tyto nechat aktualizovat nebo opravit, popřípadě požadovat omezení zpracování,• požadovat po nás výmaz těchto osobních údajů,• na přenositelnost údajů,• podat stížnost u Úřadu pro ochranu osobních údajů nebo se obrátit na soud.	
<p>V dne</p>	<p>Podpis Subjektu údajů</p>

Obrázek 1 – Vzor souhlasu se zpracováním osobních údajů

Zdroj: GDPR SNADNO A PŘEHLEDNĚ. [on-line]. [cit. 2019-1-07]. <https://www.zivegdpr.cz/>

³⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 7 odstavec 3)

3.7 Úřad pro ochranu osobních údajů

Úřad pro ochranu osobních údajů vznikl jako dozorčí orgán v České republice, aby vykonával dozor nad dodržováním povinností při zpracování osobních údajů.³⁷ Práva a povinnosti tohoto Úřadu jsou vymezeny v zákoně o ochraně osobních údajů v § 28 a § 38.³⁸

Díky přijetí Obecného nařízení se Česká republika zavázala stanovit nezávislý orgán veřejné moci, který bude pověřen monitorováním práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.³⁹ Tento orgán dohledu se nazývá dozorový úřad a pro Českou republiku je jím určen Úřad pro ochranu osobních údajů.⁴⁰ Tento úřad je tedy vázán při svém jednání tedy i tímto Obecným nařízením a několika dalšími právními předpisy. Samotné Obecné nařízení ve svém článku 51 odstavci 2 deklaruje, že dozorový úřad přispívá k celkovému souladu nařízení v celé Unii.⁴¹ Jednotlivé úkoly, které plní dozorový úřad, jsou vyjmenovány v článku 57. Mezi tyto úkoly lze zařadit monitorování a vymáhání dodržování Obecného nařízení, zabývá se stížnostmi, které obdrží od subjektu údajů⁴² nebo například podporuje povědomí správce a zpracovatele o jejich povinnostech.⁴³

Úřad pro ochranu osobních údajů se řídí i dalšími zákony, jak již bylo zmíněno výše. Mezi ty zákony se řadí například zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti, zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a mnoho dalších.⁴⁴

³⁷ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

³⁸ Zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 28 a § 38)

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 51 odstavec 1)

⁴⁰ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 51 odstavec 2)

⁴² Subjekt údajů je zpravidla fyzická osoba, které se bezprostředně týká zpracování osobních údajů. STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého] ISBN 978-80-204-5108-8.

⁴³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 57 odstavec 1 písmeno a), d), f)

⁴⁴ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

Úřad pro ochranu osobních údajů je zcela nezávislý a člen nebo členové tohoto Úřadu musí vykonávat své funkce nezávisle a řídit se pouze platnými právními normami.⁴⁵ Dále jsou všichni členové vázáni během výkonu své funkce i po skončení služebním tajemstvím. Tajemství se vztahuje na veškeré důvěrné informace, které zjistí během výkonu svých funkcí.⁴⁶

3.8 Záznamy o činnostech zpracování

Před účinností Obecného nařízení platilo, že provoz kamerového systému s možností uchovávat záznam podléhá oznamovací povinnosti u Úřadu pro ochranu osobních údajů. Správce byl povinen dle zákona na ochranu osobních údajů § 16 odstavce 1 oznámit instalaci kamerového zařízení tomuto Úřadu ještě před jeho samotným spuštěním.⁴⁷ Úřad měl 30 dnů na zapsání této skutečnosti do svého registru. Zápisem do tohoto registru, vzniklo správci oprávnění zpracovávat osobní údaje.⁴⁸

Přijetím nařízení tato povinnost registrovat se u Úřadu odpadla. Nařízení zcela zrušilo § 16 zákona o ochraně osobních údajů.⁴⁹ Tuto registraci u Úřadu do jisté míry nahradily záznamy o činnostech zpracování, jejichž podstatné náležitosti jsou uvedeny v Obecném nařízení v článku 30.⁵⁰

Záznamy slouží jako základní dokument, který dokládá soulad s Obecným nařízením a měly by být zpracovávány správcem či zpracovatelem. Správce či zpracovatel by měli spolupracovat s dozorovým úřadem a na jeho vyžádání poskytnout tyto záznamy, aby jednotlivé operace zpracování mohly být dozorovým úřadem monitorovány. Záznamy o činnostech popisují jednotlivé postupy, při kterých jsou zpracovány osobní údaje. Poskytují tak ucelený přehled o prováděných činnostech zpracování.⁵¹

⁴⁵ Zákon č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 28 odstavec 1), Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 52 odstavec 1)

⁴⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 54 odstavec 2)

⁴⁷ Zákon č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 16 odstavec 1)

⁴⁸ Zákon č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 28 odstavec 3)

⁴⁹ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

⁵⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 30)

⁵¹ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

Dále Obecné nařízení stanovuje výjimku, která deklaruje v článku 30 odstavec 5, kdy se záznamy o činnostech zpracování nemusejí zpracovávat a to konkrétně: „*povinnosti uvedené výše se nepoužijí pro podnik nebo organizaci zaměstnávající méně než 250 osob, ledaže zpracování, které provádí, pravděpodobně představuje riziko pro práva a svobody subjektů údajů, zpracování není příležitostné, nebo zahrnuje zpracování zvláštních kategorií údajů nebo osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů.*“⁵²

Níže uvedená tabulka 1 porovnává záznamy o činnostech zpracování vedené správcem a zpracovatelem. Obsah záznamů o činnostech zpracování se od sebe liší podle toho, zda je zpracovává správce či zpracovatel. Na záznamy o činnostech zpracování jsou kladeny následující požadavky, které jsou vyjmenovány v Obecném nařízení v článku 30 odstavec 1 písmeno a) až g), pokud jej zpracovává správce. Musí obsahovat jméno a kontaktní údaje správce, popřípadě zástupce správce, účel zpracování, osoby, kterým mohou být osobní údaje zpřístupněny, popis kategorií osobních údajů a podrobné informace o předání osobních údajů do třetí země. Dále je vyžadován obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření, je-li to možné určit. Je vyžadována písemná či elektronická forma záznamů.⁵³

Pokud záznamy o činnosti zpracovává zpracovatel, jsou vyžadovány následující požadavky, které jsou upraveny v článku 30 odstavec 1 písmeno a) až d). Jméno a kontaktní údaje zpracovatele i správce, popřípadě i zástupce zpracovatele nebo správce. Dále kategorii zpracování, které provádí pro jednotlivé správce, informace o možnosti předání osobních údajů do třetí země a jako poslední obecný popis technického a bezpečnostního opatření.⁵⁴

Záznamy o činnostech zpracování musejí být neustále aktuální. Z tohoto důvodu lze doporučit v pravidelném časovém úseku provádět kontrolu a aktualizaci jednotlivých záznamů.⁵⁵

⁵² Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 30 odstavec 5)

⁵³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 30 odstavec 1 písmeno a) až g)

⁵⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 30 odstavec 2 písmeno a) až d)

⁵⁵ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

Obsah záznamů o činnostech zpracování	Záznamy správce	Záznamy zpracovatel
Jméno a kontaktní údaje správce	ANO	ANO
Jméno a kontaktní údaje zpracovatele	NE	ANO
Jméno a kontaktní údaje zástupce správce	ANO	ANO
Jméno a kontaktní údaje zástupce zpracovatele	NE	ANO
Účely zpracování	ANO	NE
Kategorie zpracování	NE	ANO
Kategorie subjektů údajů	ANO	NE
Kategorie osobních údajů	ANO	NE
Informace o předání OÚ* do třetích zemí	ANO	ANO
Popis technických a organizačních bezpečnostních opatření	ANO	ANO

*OÚ - osobní údaje

Tabulka 1 – Komparace vedení záznamů o činnostech zpracování správcem a zpracovatelem

Zdroj: Vlastní zpracování - Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 30 odstavec 1 a 2)

3.9 Označení prostoru

Subjekt musí být informován ještě před samotným zachycením na kameře o vstupu do prostoru s monitorovacím zařízením. Monitorovaný prostor musí být označený informační tabulkou po celou dobu provozu kamerového systému. Tato tabulka musí být dobře viditelná a musí obsahovat piktogram kamery, dále musí být uvedeno, že se jedná o kamerový systém se záznamem nebo bez záznamu, identifikace jednotlivých správců a základní informace o osobě, která poskytne doplňující informace ke kamerovému systému. Pokud se kamerový systém nachází v místech, kde je značný výskyt návštěvníků z jiných zemí, je vhodné tyto tabulky mít ve vícejazyčném provedení. Může se jednat například o letiště nebo muzea.⁵⁶

⁵⁶ ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, 2012. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. [on-line]. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z:

Níže je uvedený vzor informační tabulky při provozu kamerového systému.

Obrázek 2 – Vzor informační tabulky při provozu kamerového systému

Zdroj: GDPR SNADNO A PŘEHLEDNĚ. [on-line]. [cit. 2019-1-07]. <https://www.zivegdpr.cz/>

3.10 Komparace kamerových systémů

V níže uvedené tabulce 2 lze nalézt porovnání kamerového systému bez záznamu a se záznamem. Tyto systémy mají několik odlišných znaků, ale lze nalézt i rysy, které mají společné. Úřad na ochranu osobních údajů zaujímá postoj, pokud při monitorování nedochází k ukládání děje z kamerových systémů, nejedná se o zpracování osobních údajů. Toto se týká kamerového systému bez záznamu, protože neukládá děj, a proto ani nezpracovává osobní údaje. Oproti tomu u kamerového systému se záznamem k jejich zpracování dochází.⁵⁷

Podobnost obou systémů lze nalézt v právní úpravě. Oba zmíněné kamerové systémy se musí řídit platnou právní legislativou. Vyžadováno je dodržení Ústavy České republiky, Listiny základních práv a svobod, občanského zákoníku, zákoníku práce, Obecného

<http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>.

⁵⁷ ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, 2012. [on-line]. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z:

<http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>.

nařízení a při využití kamerového systému se záznamem ještě zákon o ochraně osobních údajů.⁵⁸

Stejná pravidla pro oba systémy lze objevit u povinnosti označit monitorovaný prostor. Prostor, který je vystaven přímému monitorování kamerovým systémem, musí být řádně označený informační tabulkou.⁵⁹ Viz kapitola 3.9 Označení prostoru.

Podrobnosti / Odlišnosti	Kamerový systém bez záznamu	Kamerový systém se záznamem
Možnost pořízení záznamu	NE	ANO
Zpracování osobních údajů	NE	ANO
Podléhá zákonu o ochraně osobních údajů	NE	ANO
Označení informační tabulkou	ANO	ANO

Tabulka 2 – Komparace kamerových systémů

Zdroje: Vlastní zpracování - ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, 2012. [on-line]. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z: <http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>, BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

3.11 Etické problémy užívání kamerového systému

V posledních několika letech je věnována velká pozornost ochraně osobních údajů. Tyto údaje a samozřejmě i soukromí jsou předmětem ochrany již několik staletí. S rychlým rozvojem společnosti, a ještě rychlejším pokrokem technologie stoupá cena informací. Jednotlivé počítačové databáze obsahují nejrůznější informace, které jsou velice snadno

⁵⁸ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

⁵⁹ ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, 2012. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. [on-line]. [cit. 2019-1-07]. Dostupné z: <http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>.

zneužitelné. Z tohoto důvodu není těžké zjistit citlivé údaje o jiné osobě či dokonce tyto údaje využít například k „ukradení identity.“⁶⁰

Kamerový systém je nástrojem, který zachycuje a sleduje lidské chování. Z tohoto důvodu je tento nástroj veřejností přijímán velice negativně. Lidé mají obavy, a proto ke kamerovému systému přistupují s nedůvěrou a s pocitem zásahu do soukromí. Je ale důležité vidět i druhou stranu, a to využívání kamerových systémů v boji proti kriminalitě, k zamezení trestných činů, k prevenci či k zabezpečení ochrany osob nebo majetku.⁶¹

Problematiku instalace kamerového systému lze nalézt při monitorování zaměstnance zaměstnavatelem. Nové technologie svádějí k tomu, mít zaměstnance neustále pod drobnohledem a tím nadměrně zasahovat do jejich soukromí. Při instalaci kamerového zařízení na pracovišti je nezbytné dodržet platné právní normy.

Chránit svůj majetek je jedním ze základních cílů instalace kamer. Proto se začaly instalovat kamerové systémy do bytových domů. Jednotlivé kamery jsou nejčastěji umístěny u vchodu, východu, poštovních schránek, výtahu či při vstupu do sklepních prostor. V těchto případech je velice často využit systém k detekci pohybu, což znamená, že kamerový systém nahrává pouze tehdy, pokud zaznamená pohyb.

Nejčastějším důvodem pro instalaci kamerového zařízení je řešení bezpečnosti. Proto lze kamerovým systémem nalézt i ve zdravotnických zařízeních. Jako důvody instalace jsou uváděny důvody týkající se ochrany majetku, zajištění rychlé reakce na vzniklou situaci, zabránění vstupu nežádoucím osobám či proti krádežím. Zdravotnická zařízení provoz kamerových systémů ospravedlňují tím, že pacienti mohou být agresivní a tento dopad může poškodit nejen zaměstnance, ale také jiné pacienty. Právě charakter zdravotnického zařízení neumožňuje uzavřít areál, a tím se chránit před krádežemi, vandalismem či jinou majetkovou újmou.

Jedním z velice mediálně probíraných problémů související s instalací kamer se stala škola. V dnešní době už je takřka běžné, že vchody, šatny či samotné třídy jsou pod dohledem kamerového zařízení. Hlavním důvodem instalace kamer je zvýšení bezpečnosti žáků, ochrana majetku školy, prevence před vandalismem nebo zamezení vniknutí cizích osob do prostor školy.

⁶⁰ NAVRÁTIL, Jiří a kol. *GDPR pro praxi*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2018. 339 s. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-689-7.

⁶¹ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v aplikační praxi: (vybrané problémy)*. 4., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2016. 287 s. Právo prakticky. ISBN 978-80-7552-141-5.

Dnes již není nic neobvyklého, že se s kamerovým systémem lze setkat i na místech, která jsou veřejně přístupná. Tato místa mohou zahrnovat například sportoviště nebo kulturní místa.⁶²

3.12 Lidská práva

Na začátek je důležité uvést, že lidská práva a svobody nejsou samozřejmostí a je třeba je chránit a usilovat o jejich zachování. Lidská práva lze nalézt po celém světě, avšak jejich podoba je velice rozdílná.⁶³ K zajištění lidských práv a svobod společnost využívá instituty jako například Ústavní soudy nebo institut veřejného ochránce práv.⁶⁴

Obecně lze konstatovat, že lidská práva má každá osoba bez další bližší specifikace na straně jedné a každá osoba je povinna tato práva respektovat na straně druhé.⁶⁵ Státní moc nesmí zasahovat do integrity jednotlivce, kterou mu přiznávají právní předpisy.⁶⁶

Lidská práva jsou nejčastěji ukotvena v ústavách jednotlivých států a mají tedy hierarchicky nejvyšší právní sílu. Mezi tato základní lidská práva lze zahrnout právo na život, způsobilost mít práva, nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, zákaz mučení, zaručení osobní svobody, svoboda myšlení, právo na ochranu osobní cti a mnoho dalších.⁶⁷

Nezbytnou součástí správně fungujícího demokratického státu je nestrannost soudů. Nestrannost spolu s nezávislostí by měla být první ctností soudu. Je důležité, aby v soudním řízení promluvílo právo, a nikoliv zájmy jednotlivce či dokonce státu.⁶⁸ Pro ochranu lidských práv a svobod slouží Ústavní soud, jenž se stal nevyšším ochranným orgánem pro dodržování ústavně deklarováných práv a svobod. Ústavní soud je vyčleněn

⁶² JANEČKOVÁ, Eva a BARTÍK, Václav. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. 240 s. Praktická právní příručka. ISBN 978-80-7201-850-5.

⁶³ HANUŠ, Jiří, ed. *Lidská práva: nárok na obecnou platnost a kulturní diference*. 1. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2001. 140 s. Dějiny a kultura; sv. 1. ISBN 80-85959-86-0.

⁶⁴ ŠABATOVÁ, Anna. *Ombudsman a lidská práva*. Vyd. 1. V Brně: Doplněk, 2008. 198 s. ISBN 978-80-7239-229-2.

⁶⁵ SOUSEDÍK, Stanislav. *Svoboda a lidská práva: jejich přirozenoprávní základ: esej*. Vyd. 1. Praha: Vyšehrad, 2010. 131 s. Moderní myšlení. ISBN 978-80-7429-036-7.

⁶⁶ TICHÝ, Luboš, ed. *Základní lidská práva v jednotlivých právních odvětvích = Grundrechte und einzelne Rechtsgebiete*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta v nakl. IFEC, 2006. 182 s. Sborníky; č. 30. ISBN 80-85889-81-1.

⁶⁷ Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (hlava 2 oddíl 1)

⁶⁸ TICHÝ, Luboš, ed. *Základní lidská práva v jednotlivých právních odvětvích = Grundrechte und einzelne Rechtsgebiete*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta v nakl. IFEC, 2006. 182 s. Sborníky; č. 30. ISBN 80-85889-81-1.

z obecné soustavy soudů a má tak specifické postavení, díky kterému provádí kontrolu ústavně garantovaných základních práv a svobod.⁶⁹

3.12.1 Vývoj ochrany osobních údajů

Samotná ochrana osobních údajů se rozvíjí od samého počátku lidské společnosti. Je dobré však zmínit, že se nejednalo o ochranu osobních údajů, tak jak je známá dnes. Na samém počátku lidské společnosti ochrana ať již osobních údajů nebo soukromí takřka neexistovala pro obyčejné lidi. I velice intimní záležitosti lidé řešili veřejně. Tento způsob života fungoval až do středověku. Nejvlivnější a nejbohatší lidé si přeci jen své soukromí více střežili už od pravěku.

Velká éra, kdy se začalo více dbát o osobní údaje, byla s příchodem náboženských válek a s tím i související pronásledování osob, které měly jiné náboženské vyznání. Tito pronásledovaní lidé se více začali starat o ochranu svých osobních údajů a o ochranu své víry.

Druhou velkou událostí, která změnila pohled na ochranu osobních údajů, byla Velká francouzská revoluce. V tuto dobu probíhalo velké masové vraždění za odlišnost názoru. Z tohoto důvodu lidé začali velice pečlivě ochraňovat své soukromí. Toto období dalo vzniknout prvnímu psanému nástroji na ochranu osobních údajů, a to Deklaraci práv člověka a občana, která vznikla v roce 1789. Tento dokument položil základní kámen ochraně soukromí a přispěl k formování dalších právních norem na ochranu osobních údajů a formování demokracie. Na tuto Deklaraci práv člověka a občana volně navazuje i Všeobecná deklarace lidských práv z roku 1948.⁷⁰ Všeobecná deklarace lidských práv vymezovala společné cíle pro všechny státy k zachování lidských práv, k zákazu diskriminace, k výchově k demokracii nebo například obsahovala principy politického systému. Dále se stala inspirací pro formování ústav jednotlivých států.⁷¹

Pravděpodobně nejvýznamnější událost, která přispěla k formulaci ochrany soukromí i k ochraně osobních údajů samotných, bylo zneužití rasových zákonů, které vedlo ke

⁶⁹ODEHNALOVÁ, Jana a kol. *Ochrana lidských práv v ústavním a evropském kontextu*. První vydání. Praha: Metropolitan University Prague Press, 2016. 345 s. ISBN 978-80-87956-45-8.

⁷⁰ NAVRÁTIL, Jiří a kol. *GDPR pro praxi*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2018. 339 s. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-689-7.

⁷¹ PAVLÍČEK, Václav. HOFMANNOVÁ, Helena a kol., *Občanská a lidská práva v současné době*. Praha: Auditorium. 2014. 306 s. váz. ISBN:978-80-87284-51-3.

genocidě. Tato skutečnost byla názornou ukázkou toho, že údaje o soukromí nemusí vždy zneužít pouze jednotlivce, ale v horším případě i samotný stát.

Nový impuls byl do ochrany osobních údajů vnesen na počátku 70. let 20. století s nástupem výpočetní technologie. Rozvoj výpočetní technologie s sebou nesl velké výhody pro lidský život, ale s tím i obrovskou hrozbu. Shromažďování velkého množství citlivých údajů o jedincích, obchodování s těmito informacemi či vytváření falešných identit je pouze malá hrozba, jak se dají zneužít osobní informace prostřednictvím výpočetních technologií.⁷²

V rámci Evropské unie byly formovány právní normy na ochranu soukromí osob až v roce 1995 a to směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.⁷³ Směrnice byla nahrazena Obecným.⁷⁴

3.12.2 Veřejný ochránce práv České republiky

Veřejný ochránce práv se stal nedílnou součástí rozvinutého státu se specializovanou byrokracií. Jeho povinností je chránit jednotlivce při jednání s veřejnou správou, stejně tak i při její nečinnosti. Veřejný ochránce práv se snaží přispět ke snížení napětí mezi třecími plochami „robotických“ státních úředníků a „obyčejnými“ lidmi. Podílí se na ochraně základních lidských práv a svobod.⁷⁵

Jeho práva a povinnosti jsou vymezeny v zákoně č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv.⁷⁶ Veřejný ochránce práv neboli ombudsman je funkcionář, který je zcela nezávislý na moci výkonné a za své chování zodpovídá parlamentu České republiky. Jeho pravomoci mu umožňují zasahovat do jakékoliv situace, při které by měl podezření, že postupy jednotlivých úřadů nebyly zcela podle zákona. Může zasahovat do věcí ze své vlastní iniciativy anebo na podnět fyzické nebo právnické osoby, poslanců, senátora či na základě podnětu, který obdržel z parlamentu ČR. Instrukce by mu měly umožnit svobodný přístup ke všem dokumentům, spisům nebo archivům.

⁷² NAVRÁTIL, Jiří a kol. *GDPR pro praxi*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2018. 339 s. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-689-7.

⁷³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

⁷⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

⁷⁵ ŠABATOVÁ, Anna. *Ombudsman a lidská práva*. Vyd. 1. V Brně: Doplněk, 2008. 198 s. ISBN 978-80-7239-229-2.

⁷⁶ Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů (část druhá)

Ombudsman nemůže v samotné věci sám rozhodnout, ale může učinit doporučující opatření, jako například zahájení disciplinárního řízení, odstranění nečinnosti, uplatnění náhrady škody nebo zahájení řízení na přezkoumání rozhodnutí. Nejistí-li veřejný ochránce práv porušení právního předpisu, vyrozumí o této skutečnosti stěžovatele i příslušný úřad. Je povinen nejméně jednou za rok své působnosti vyrozumět o svých činnostech Parlament České republiky.⁷⁷

3.13 Ochrana lidských práv v právní úpravě

V každém kulturním a společenském okruhu lidí, byla snaha určitým způsobem determinovat chování, ale zároveň respektovat jedinečnost osobnosti člověka. Na počátku byla v popředí vertikální obranná funkce před zásahem státu do lidských práv. Nyní se lze více setkat s horizontální ochranou lidských práv, tedy s ochranou mezi subjekty navzájem si rovnými.⁷⁸ Lidská práva byla a jsou přijímána jako univerzálně platné normy společenského a kulturního života.⁷⁹

Ochranou lidských práv se zabývá několik právních úprav, některé na sebe přímo či nepřímo navazují či na sebe odkazují.

Základním kamenem pro ochranu lidských práv se stala Deklarace práv člověka a občana, která vznikla v roce 1789. Tato Deklarace ukotvila demokratický princip a posílila ochranu soukromí veřejnosti.⁸⁰

Důležitým dokumentem pro lidská práva se stala Charta Organizace spojených národů, která byla přijata dne 26. června 1945. Tento dokument stanovuje práva a povinnosti jednotlivým členským státům. Charta OSN kodifikuje suverenitu a rovnost jednotlivých států až po zákaz využití hrubé síly při řešení mezinárodních konfliktů.⁸¹

Dne 10. prosince 1948 byla přijata Všeobecná deklarace lidských práv, která se stala prvním komplexním souhrnem pro vymezení lidských práv. Den přijetí této Deklarace, tedy 10. prosinec, je spojován se dnem lidských práv. Deklarace se stala předlohou pro

⁷⁷ ŠABATOVÁ, Anna. *Ombudsman a lidská práva*. Vyd. 1. V Brně: Doplněk, 2008. 198 s. ISBN 978-80-7239-229-2.

⁷⁸ TICHÝ, Luboš, ed. *Základní lidská práva v jednotlivých právních odvětvích = Grundrechte und einzelne Rechtsgebiete*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta v nakl. IFEC, 2006. 182 s. Sborníky; č. 30. ISBN 80-85889-81-1.

⁷⁹ SOUSEDÍK, Stanislav. *Svoboda a lidská práva: jejich přirozenoprávní základ: esej*. Vyd. 1. Praha: Vyšehrad, 2010. 131 s. Moderní myšlení. ISBN 978-80-7429-036-7.

⁸⁰ PAVLÍČEK, Václav. HOFMANNOVÁ, Helena a kol., *Občanská a lidská práva v současné době*. Praha: Auditorium. 2014. 306 s. váz. ISBN:978-80-87284-51-3.

⁸¹ Charta Organizace spojených národů a Statut mezinárodního soudního dvora. (článek 1)

řadu států při tvorbě jednotlivých ústav. Tento dokument obsahuje preambuli a třicet článků, které vymezují tradiční občanská a politická práva a svobody, dále hmotné a procesní právo, tak i oblast sociálních, kulturních a hospodářských činností.⁸² V Deklaraci je uveden jeden ze základních principů, a to univerzalita všech práv, což znamená, že Deklarace přiznává práva všem osobám bez jakéhokoliv rozdílu či další specifikace.⁸³

V roce 1966 byly Valným shromážděním OSN přijaty dva Mezinárodní pakty, a to konkrétně Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Tyto pakty jsou daleko více rozsáhlé než Deklarace lidských práv. Jsou zde ukotvena práva etnických, náboženských nebo jazykových menšin, což v Deklaraci zcela chybělo. Oba Mezinárodní pakty se ve svých preambulích dovolávají Charty OSN a v ní příslušného principu, a to rovných a nezcizitelných práv. Ustanovení, které je zde velice podrobně formulováno, je o zákazu trestu smrti. Lze však stále nalézt státy, ve kterých trest smrti existuje. Pakt tuto skutečnost připouští, ale zároveň zaručuje možnost žádat o zmírnění trestu nebo milost.⁸⁴

Evropské společenství bylo dobře obeznámeno, že s rychlým technickým pokrokem a značnou elektronizací, jsou právní úpravy ohledně nakládání s lidskými právy a potažmo s osobními údaji nedostatečné. Z těchto důvodů byla přijata 28. ledna 1981 Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat.⁸⁵ Dalším dokumentem, který se zabývá ochranou osobních údajů, je nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů přijaté 27. dubna 2016. Toto Obecné nařízení si klade za hlavní cíl zabezpečit a sjednotit ochranu osobních údajů v rámci celé EU.⁸⁶

⁸² PAVLÍČEK, Václav. HOFMANNOVÁ, Helena a kol., *Občanská a lidská práva v současné době*. Praha: Auditorium. 2014. 306 s. váz. ISBN:978-80-87284-51-3.

⁸³ Všeobecná deklarace lidských práv. (článek 2)

⁸⁴ PAVLÍČEK, Václav. HOFMANNOVÁ, Helena a kol., *Občanská a lidská práva v současné době*. Praha: Auditorium. 2014. 306 s. váz. ISBN:978-80-87284-51-3.

⁸⁵ Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat. [on-line]. [cit. 2019-2-17]. Dostupná z: <https://www.uoou.cz/pravni-predpisy/ds-1257/archiv=0&p1=1657>.

⁸⁶ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

K výše zmíněným univerzálním smlouvám lze demonstrativně uvést příklady další právních úprav, které si kladou za cíl ochranu lidských práv:

- Opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech č. 169/1992 Sb.,
- Úmluva o právech dítěte č. 104/1991 Sb.,
- Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia č. 32/1955 Sb.,
- Úmluva o politických právech žen č. 46/1955 Sb.,
- Úmluva o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti č. 53/1974 Sb.,
- Úmluva proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání č. 143/1988 Sb.⁸⁷

3.14 Osobnost člověka

Osobnost člověka a jeho ochrana je deklarována Listinou základních práv a svobod. V článku 10 odstavci 1 přiznává každému jedinci právo na zachování lidské důstojnosti, v odstavci 2 ochranu před neoprávněným zásahem do soukromého a rodinného života a v odstavci 3 deklaruje, ochranu před zneužitím osobních údajů.⁸⁸

Vymezení pojmu osobnost se nachází také v občanském zákoníku. V § 15 odstavci 1 je uvedeno, že: „*právní osobnost je způsobilost mít v mezích právního řádu práva a povinnosti.*“⁸⁹ Osobnosti se nelze vzdát ani není možné tuto osobnost omezit či zcizit, pokud by k jednání došlo, jedná se o absolutní neplatnost, toto je ustanovení, které lze nalézt v § 16.⁹⁰ Další ustanovení, které se zabývá problematikou ochrany osobnosti člověka je § 81, který stanovuje, že: „*chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.*“⁹¹ Došlo-li k narušení osobnosti, dotčená osoba má právo domáhat se upuštění od tohoto

⁸⁷ ZOUBEK, Vladimír. *Lidská práva: globalizace - bezpečnost*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. 461 s. ISBN 978-80-7380-103-8.

⁸⁸ Usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (článek 10, odstavec 1, 2, 3)

⁸⁹ Zákon č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (§ 15 odstavec 1)

⁹⁰ Zákon č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (§ 16)

⁹¹ Zákon č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (§ 81)

jednání či k odstranění následků, které byly vyvolané neoprávněným zásahem, i tuto situaci předvídá občanský zákoník v § 82.⁹²

3.15 Ochrana osobnosti při provozu kamerového systému v právní úpravě ČR

Jak již bylo zmíněno, ochranou osobních údajů se zabývá několik právních předpisů. Mezi ně lze zařadit ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

3.15.1 Ochrana osobnosti v Ústavě a Listině základních práv a svobod

Základ pro ochranu osobnosti nalezneme v ústavním zákoně č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a především pak v usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky. Tyto právní předpisy jsou celistvým souhrnem všech práv a svobod, které náleží občanům. Lidská práva jsou práva, která vyjadřují podstatu lidské důstojnosti.⁹³

Samotná Ústava se lidských práv dotýká jen nepřímo. Součástí Ústavy je Listina základních práv a svobod a ta teprve přiznává svým občanům lidská práva. Základní lidská práva a svobody jsou vyjmenovány v Listině základních práv a svobod v hlavě druhé oddílu prvním. Stát dbá na dodržování jednotlivých ustanovení a k tomu mu slouží jisté donucovací prostředky a sankce.⁹⁴

⁹² Zákon č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (§ 82)

⁹³ TICHÝ, Luboš, ed. *Základní lidská práva v jednotlivých právních odvětvích = Grundrechte und einzelne Rechtsgebiete*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta v nakl. IFEC, 2006. 182 s. Sborníky; č. 30. ISBN 80-85889-81-1.

⁹⁴ Usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (hlava druhá oddíl první)

Listina ve svém článku 7 odstavci 1 deklaruje, že: „*nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena.*“⁹⁵ Dále ve v článku 8 odstavci 1 upozorňuje na to, že osobní svoboda je zaručena.⁹⁶

3.15.2 Ochrana osobnosti v zákoně o ochraně osobních práv

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, definuje ve svém § 4 písmene a) pojem osobní údaj, který je základním pojmem tohoto zákona. Za osobní údaje se považují jakékoliv informace, které se týkají určitého nebo určeného subjektu. Za určitý nebo určený se považuje subjekt, který lze přímo nebo nepřímo identifikovat například na základě specifických prvků pro jeho psychickou, fyzickou, kulturní, ekonomickou nebo sociální identitu.⁹⁷

Zákon na ochranu osobních údajů se vztahuje na všechna zpracování osobních údajů, ať již k němu dochází automatizovaně (pomocí prostředků výpočetní techniky) nebo jinými prostředky (manuální zpracování).

Likvidace osobních údajů se dá považovat za poslední etapu zpracování těchto údajů. Po provedení likvidace osobní údaje přestávají existovat a subjekt, který je měl na starost, přestává být správcem.⁹⁸ Likvidací osobních údajů se rozumí nenávratné zničení těchto údajů a lze jí provést fyzickým zničením nosiče, fyzickým vymazáním nebo trvalým vyloučením z dalšího zpracování.⁹⁹ Toto je zákonná definice, kterou lze nalézt v § 4 písmene i).

3.15.3 Ochrana osobnosti v zákoně o zpracování osobních údajů

V ČR je připravován nový zákon o zpracování osobních údajů, který má nahradit stávající zákon na ochranu osobních údajů. Nový zákon bude mít formu tzv. adaptačního zákona, což znamená, že bude zajišťovat soulad mezi vnitrostátní právní úpravou a Obecným nařízením. Cílem tohoto nového zákona bude jednotná ochrana osobních

⁹⁵ Usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (článek 7 odstavec 1)

⁹⁶ Usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (článek 8 odstavec 1)

⁹⁷ Zákon č. 101/200 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 4 písmeno a)

⁹⁸ BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.

⁹⁹ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 4 písmeno i)

údajů.¹⁰⁰ Zákon by měl stanovovat zpracování osobních údajů pro účely uměleckého, akademického, literárního projevu či pro novinářské účely. Dále by měl upravovat fungování dozorového úřadu tedy Úřadu pro ochranu osobních údajů.¹⁰¹ Nebude ani zapomenuto na možnost ukládat sankce za porušení práv a povinností v členských státech Evropské unie.¹⁰²

Tento zákon zcela zruší zákon o ochraně osobních údajů a doplní Obecné nařízení. Nový zákon bude tedy upravovat pouze oblasti, které Obecné nařízení neupravuje anebo je nechává v kompetenci zákonodárců jednotlivých států.¹⁰³

Návrh byl projednán dne 30. 1. 2019 na 5. schůzi Senátu. Senát návrh vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy.¹⁰⁴ Vstup tohoto zákona v platnost lze očekávat v druhé polovině roku 2019.

3.15.4 Ochrana osobnosti v občanském zákoníku a zákoníku práce

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, vykazují velkou provázanost. V samotném zákoníku práce lze nalézt § 4, který přímo odkazuje na občanský zákoník, a to konkrétně tak, že pokud nelze aplikovat ustanovení z pracovního zákoníku, řídí se tato situace občanským zákoníkem.¹⁰⁵

V občanském zákoníku lze nalézt samostatný oddíl, tedy oddíl 6, který se věnuje osobnosti člověka. V následujících § 81 je deklarováno, že osobnost člověka je chráněna stejně tak jako jeho přirozená práva. Každý bez rozdílu je povinen ctít svobodná rozhodnutí člověka. Ochrana je zabezpečena především u ochrany na život a důstojnost, na jeho zdraví, a také na zachování cti, vážnosti a soukromí.¹⁰⁶

Provoz kamerového systému instalovaný v organizaci, který souvisí s ochranou osobních údajů, musí splňovat podmínky, které lze nalézt v zákoníku práce. Tyto

¹⁰⁰ JANEČKOVÁ, Eva, *GDPR: praktická příručka implementace*, Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2018. 119 s. ISBN:978-80-7552-248-1.

¹⁰¹ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

¹⁰² JANEČKOVÁ, Eva, *GDPR: praktická příručka implementace*, Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2018. 119 s. ISBN:978-80-7552-248-1.

¹⁰³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

¹⁰⁴ POSLANECKÁ SNĚMOVNA. [on-line]. [cit. 2019-2 21]. <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=8&T=138>.

¹⁰⁵ Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (§ 4)

¹⁰⁶ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (§ 81 odstavec 1 a 2)

podmínky jsou stanoveny v § 316, kdy zaměstnavatel nesmí bez závažných důvodů narušovat soukromí zaměstnanců na pracovišti nebo ve zvláštních prostorách. Za toto narušení se považuje otevřené nebo skryté sledování, odposlech či záznam telefonických hovorů, kontrola zásilek adresovaných zaměstnanci nebo kontrola elektronické pošty. Je-li nezbytná kontrola, zaměstnavatel má povinnost informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a způsobu jejího provedení.¹⁰⁷

3.16 Ochrana osobnosti při provozu kamerového systému v předpisech

EU

Vstupem České republiky do Evropské unie se Česká republika zavázala k dodržování právních předpisů Evropské unie. S ochranou osobních údajů souvisela směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ze dne 24. října 1995 a nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ze dne 27. dubna 2016.

Podstatný rozdíl mezi směrnicí a nařízením je v tom, že nařízení nabývá účinnosti ve vnitrostátním právu na rozdíl od směrnice bez zařazení do předpisů členského státu EU.¹⁰⁸ Nařízení v okamžiku vstupu v platnost platí ve všech státech Evropské unie bez rozdílu.¹⁰⁹

Směrnice definovala základní pojmy, obecné podmínky pro zpracování osobních údajů, zásady pro kvalitu údajů, zásady pro oprávněné zpracování údajů, právo subjektu údajů na přístup k údajům, výjimky a omezení, právo subjektu údajů na námitku a také vymezovala, co se bere za důvěrnou povahu a bezpečné zpracování, oznámení nebo určila přesná pravidla pro soudní přezkum, odpovědnost a sankci, předání osobních údajů do třetích zemí.¹¹⁰ Tato Směrnice¹¹¹ však byla zrušena dne 25. května 2018 a nahrazena Obecným nařízením.¹¹²

¹⁰⁷ Zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (§ 316)

¹⁰⁸ *Práce, odvody mzdy bez chyb, pokuty a penále* č.7-8/2018 měsíčník, ročník XIII. Český Těšín: Poradce, 2018. ISSN 1801-9935.

¹⁰⁹ JANEČKOVÁ, Eva, *GDPR: praktická příručka implementace*, Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2018. 119 s. ISBN:978-80-7552-248-1.

¹¹⁰ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

¹¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

¹¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

Toto Obecné nařízení je ale známější pod zkratkou GDPR. Tato anglická zkratka znamená General Data Protection Regulation¹¹³ neboli Obecné nařízení o ochraně údajů.¹¹⁴ Obecné nařízení bylo zavedeno kvůli rozsáhlým technologickým změnám v oblasti informační a komunikační technologie. V Obecném nařízení se nalézají zásady zpracování osobních údajů, zákonnost zpracování, jaké podmínky musí být splněny, aby souhlas se zpracováním byl platný nebo například zpracování zvláštních kategorií osobních údajů.¹¹⁵

3.17 Komparace zákona o ochraně osobních údajů a Obecného nařízení

Níže uvedená tabulka 3 porovnává zákon o ochraně osobních údajů a Obecné nařízení. Obecné nařízení stanovuje elementární zásady pro zpracování osobních údajů v článku 5.¹¹⁶ Tyto zásady odpovídají povinnostem správce vymezených v zákoně o ochraně osobních údajů v § 5.¹¹⁷ Lze tedy konstatovat, že v této oblasti k výrazné změně nedošlo.

Další oblastí, ve které nedošlo k velkým změnám, ale pouze se požadavky rozšířily, je udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů. Souhlas musí být svobodný a vědomý projev vůle subjektu, jehož obsahem je svolení se zpracováním osobních údajů. Zákon na ochranu osobních údajů neobsahuje stanovisko pro odvolání souhlasu se zpracováním osobních údajů, zatímco nově zavedené Obecné nařízení ano. Obecné nařízení stanovuje v článku 7 odstavci 3, že subjekt může svůj souhlas kdykoliv odvolat. Správce musí potvrdit, že odvolání uděleného souhlasu nepovede k žádnému znevýhodnění.¹¹⁸

Významná změna nastala v oblasti informační povinnosti. Zákon na ochranu osobních údajů nestanovuje, jak má poskytování informací vypadat. Oproti tomu Obecné nařízení stanovilo v článcích 60 a 61 nejen povinnosti, jak informace poskytnou, ale také uvádí parametry poskytovaných informací. Zároveň Obecné nařízení stanovuje lhůtu, ve které je nutné informační povinnost splnit.¹¹⁹

¹¹³GDPR. [on-line]. [cit. 2019-2-07]. Dostupné z <https://www.gdpr.cz/gdpr/>.

¹¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

¹¹⁵ STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta. 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.

¹¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 5)

¹¹⁷ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 5)

¹¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 7 odstavec 3)

¹¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 60 a 61)

Obecné nařízení článkem 30 zcela zrušilo § 16 zákona o ochraně osobních údajů. V tomto paragrafu byla zakotvena oznamovací povinnost správce informovat Úřad pro ochranu osobních údajů před samotným zpracováním osobních údajů.¹²⁰ Obecné nařízení uvádí, jak mají vypadat záznamy o činnostech zpracování. Díky tomuto popisu má správce i dozorcí Úřad dokonalý přehled o činnostech zpracování.¹²¹

Další ustanovení, které zákon na ochranu osobních údajů neobsahuje, je upraveno v Obecném nařízení v článku 35. Tento článek se zabývá posouzením vlivu na ochranu osobních údajů.¹²² Využití nových technologií bude mít za následek vysokou míru rizika pro práva a svobody fyzických osob, a proto je správce povinen před samotným zpracováním osobních údajů posoudit vliv plánovaných operací z tohoto pohledu.¹²³

Upravuje /Neupravuje	Zákon o ochraně osobních údajů	Obecné nařízení
Zásady pro zpracování OÚ*	ANO (§5)	ANO (článek 5)
Odvolání souhlasu se zpracováním OÚ*	NE	ANO (článek 7, odstavec 3)
Poskytování informací o OÚ*	NE	ANO (článek 60, 61)
Registrace u ÚOOÚ** při zpracování OÚ	ANO (§16)	ZRUŠENA (§30)
Posouzení vlivu na ochranu OÚ*	NE	ANO (§35)

*OÚ - osobní údaje

**ÚOOÚ - Úřad na ochranu osobních údajů

Tabulka 3 – Komparace zákona o ochraně osobních údajů a Obecného nařízení

Zdroje: Vlastní zpracování - Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

¹²⁰ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (§ 16)

¹²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 30)

¹²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (článek 35)

¹²³ JANEČKOVÁ, Eva, *GDPR: praktická příručka implementace*, Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2018. 119 s. ISBN:978-80-7552-248-1.

3.18 Závěr

Teoretická část bakalářské práce se věnuje problematice kamerového systému a s tím související ochranou osobnosti. Kamerové systémy se staly nedílnou součástí našeho každodenního života. Pro jeho vhodný výběr lze využít ekonomickou analýzu.

V kapitole 3.1 kamerový systém je uvedeno slovní spojení „Velký bratr tě sleduje“, které je i v dnešní době používané, jako označení vládního sledování, odposlechů či narušování soukromí.

Kamerový systém bez záznamu, kterému se věnuje kapitola 3.6, není v současné době příliš rozšířen. Důvodů může být hned několik. Tím nejdůležitějším je pravděpodobně to, že základní využití kamerového systému je právě pořízení záznamu pro účely identifikace, odhalení vandalismu nebo ochrany ať už osob nebo majetku. Dalším faktorem může být i to, že při snímání obrazu bez možností tento záznam uchovat musí neustále systém někdo obsluhovat a dohlížet na něj, což je velice nákladné a do značné míry i neefektivní.

Kapitola 3.8 se zabývá záznamy o činnostech zpracování osobních údajů, které se řídí Obecným nařízením. Článek 30 odstavec 5 určuje výjimky, kdy se nemusí zpracovávat tyto záznamy. Mohlo by se zdát, že výjimky přinesou úlevu malým a středním podnikům. To však nelze zcela potvrdit, protože zpracování osobních údajů o zaměstnancích je vždy pravidelné a nelze ho považovat za příležitostné. Každá společnost by tedy měla vytvořit záznamy o činnostech zpracování alespoň pro mzdovou, účetní a daňovou agendu, popřípadě pro personální problematiku.

V zákoně o ochraně osobních údajů je vymezena jasná definice osobních údajů. Tato definice říká, že za osobní údaj se považují informace, které natolik přesně určí subjekt, aby nebylo možné tento subjekt zaměnit za jiný. Lze tedy nepochybně říct, že za osobní údaj je považováno jméno, příjmení, rodné číslo, trvalé bydliště nebo například datum narození. Této problematice se věnuje kapitola 3.15.2 Ochrana osobnosti v zákoně o ochraně osobních údajů.

Díky přijetí Obecného nařízení musí Česká republika aktualizovat dosavadní legislativu upravující ochranu osobních údajů. Tato změna by měla nastat přijetím nového zákona o zpracování osobních údajů. Této problematice se věnuje kapitola 3.15.3. Připravovaný nový zákon by měl přispět k souladu mezi vnitrostátní a evropskou právní úpravou, co se týče nakládání s osobními údaji.

V kapitole 3.15.4 Ochrana osobnosti v občanském zákoníku a zákoníku práce je uvedeno, že pokud nelze aplikovat jednu právní normu za zákonem stanovených podmínek, lze použít jinou. Tato skutečnost je názorným příkladem toho, jak zákonodárci myslí na možnost, kdy v jednom prameni práva chybí ustanovení, které by mělo upravovat konkrétní situaci. V tomto případě lze využít jinou právní normu, pokud to zákon dovoluje. Tato možnost nastává právě u zmíněných právních norem.

Z důvodů rychlého technického pokroku a nedostatečné právní úpravy bylo přijato Obecné nařízení. Toto Obecné nařízení má za úkol sjednocení ochrany osobních údajů v rámci Evropské unie, ale také v jednotlivých státech Evropské unie. Hlavním cílem Obecného nařízení je přispět k ochraně svobody, bezpečnosti, k sociálnímu a hospodářskému pokroku, ke zlepšení životních podmínek a ke stabilitě ekonomiky v rámci vnitřního trhu. Není ani zapomenuto na sankce při nedodržení zákonných podmínek. A právě o sankcích slyší čeští občané nejvíce, a proto je Obecné nařízení kriticky přijímáno. Cílem vysokých pokut je zajistit co možná nejkvalitnější úroveň ochrany osobních údajů. Úroveň ochrany osobních práv by měla být ve všech členských státech Evropské unie stejná.

Lze se setkat s názorem, že Obecné nařízení upravuje oblasti dosud neupravené právní normou. To však není zcela správné tvrzení, protože tuto oblast práva upravuje zákon o ochraně osobních údajů. Obecné nařízení mnoho oblastí ponechává beze změny, avšak některé části doplňuje. Nová ustanovení v Obecném nařízení lze nalézt jen málo.

4 Praktická část

Tato část bakalářské práce se věnuje provozu kamerového systému se záznamem u konkrétní organizace. Informace o monitorování jsou získány formou pozorování. Cílem je zjistit stav, jakým způsobem jsou využívány kamery a zda nedochází k porušení právních norem zmíněných v teoretické části této práce. K takto získaným poznatkům jsou navržena doporučující opatření k sjednání souladu s právem.

Je nutné upozornit, že organizace, u které pozorování proběhlo, nechce být jmenována a z tohoto důvodu je označována jako XY. Dále nemůže být sděleno konkrétní rozmístění jednotlivých kamer ani zcela podrobný popis těchto kamer v rámci organizace XY z důvodu zachování bezpečnosti.

4.1 Kamerový systém u organizace XY

Organizace XY poskytuje služby a dodávky v oblasti komponentů a sestav pro nástavby nákladních automobilů a přívěsných vozidel. Dále nabízí kompletní zpracování zakázky, konstrukční návrhy či návrhy nových dílů. Tato organizace XY nabízí své služby již od roku 1994. Celý areál organizace XY se rozkládá na ploše o rozloze 2500 m². Na tomto prostoru se nachází dílna, budova s kanceláři a technickým zázemím. V současné době má organizace šedesát zaměstnanců.

Organizace XY monitoruje hlavní bránu, která slouží ke vstupu do organizace XY, dále pak dílnu, ve které je zajišťována výroba a místnost, ve které je umístěn trezor. Monitorování probíhá od roku 2015 a je využíván kamerový systém s možností uchovat tento záznam, a to po dobu pěti dnů. Tyto záznamy slouží k ochraně jednotlivých zaměstnanců a majetku. U zaměstnanců je kontrolováno, zda dodržují vnitřní předpisy, dbají na své povinnosti či nepoškozují organizaci XY. Za samotné záznamy zodpovídá správce, se kterým byl proveden rozhovor. S jeho souhlasem bylo možné nahlédnout do provozní dokumentace a vnitřních předpisů, které souvisejí s provozem nainstalovaného kamerového systému v organizaci XY.

4.2 Analýza a strategické rozmístění kamer

Organizace XY zpracovala analýzu na instalaci kamerového systému, jelikož se na trhu vyskytuje nepřehledné množství značek a společností, které se problematice instalace kamer věnují. Byla využita analýza nákladové efektivity, při které byly určeny výstupy a vyčísleny konkrétní náklady pro jednotlivé značky kamerových systémů. Kládem byl

důraz na maximální efektivnost, hospodárnost, účelnost a jako poslední na přiměřenost. Organizací XY byla stanovena přesná specifika na technické parametry jednotlivých kamer. Dále byly jasně vyčísleny požadavky na cenu pořízení jednotlivých kamer, nákladů spojené s jejich instalací a provozem. Jako poslední organizací XY byl vymezen časový horizont, ve kterém by mělo dojít k samotné instalaci na konkrétní místa. Z takto provedené analýzy byla zpracována strategie pro instalaci kamerových zařízení v organizace XY.

Jednotlivé zkoumané kamerové systémy byly velmi rozlišné a požadované podmínky nejlépe splnila společnost Jablotron a. s. Posléze byl tento kamerový systém společností nainstalován.

V úvodu praktické části této bakalářské práce bylo uvedeno, že z důvodu bezpečnosti nelze sdělit přesné rozmístění jednotlivých kamerových zařízení a jak velkou část prostoru jsou schopna snímat. Je však možné uvést, že v organizaci XY bylo nainstalováno 6 statických kamer. Cílem monitorování hlavní brány je zamezení vniknutí neoprávněných osob do areálu a omezení krádeží. Při provozu kamerového zařízení v dílně je cílem zabezpečit dodržování bezpečnostních pokynů a zvýšit efektivitu práce jednotlivých zaměstnanců. Dále je monitorována místnost, ve které se nachází trezor. V tomto případě kamerové zařízení plní také preventivní funkci, přičemž eliminuje hrozbu krádeže finančních prostředků.

Jednotlivé statické kamery jsou rozmístěny dle zpracované strategie tak, aby zaznamenávaly děj z prioritních míst. Těmito místy jsou prostory, kde dochází k velkému shromažďování lidí a s tím souvisí i potencionální hrozba. Strategie je navržena tak, aby naplňovala jednotlivé požadavky na kamerový systém a dosahovala tak k naplnění vytyčených cílů organizace XY.

4.3 Technická charakteristika kamerového systému

Organizací XY je využíván kamerový systém se záznamem od společnosti Jablotron a. s. Touto společností bylo nainstalováno 6 statických¹²⁴ kamerových zařízení. Kamerový systém byl rozmístěn dle zpracované strategie. Jednotlivé kamery jsou zaměřeny konkrétním směrem a mají i konstantní ohniskovou vzdálenost, což vede

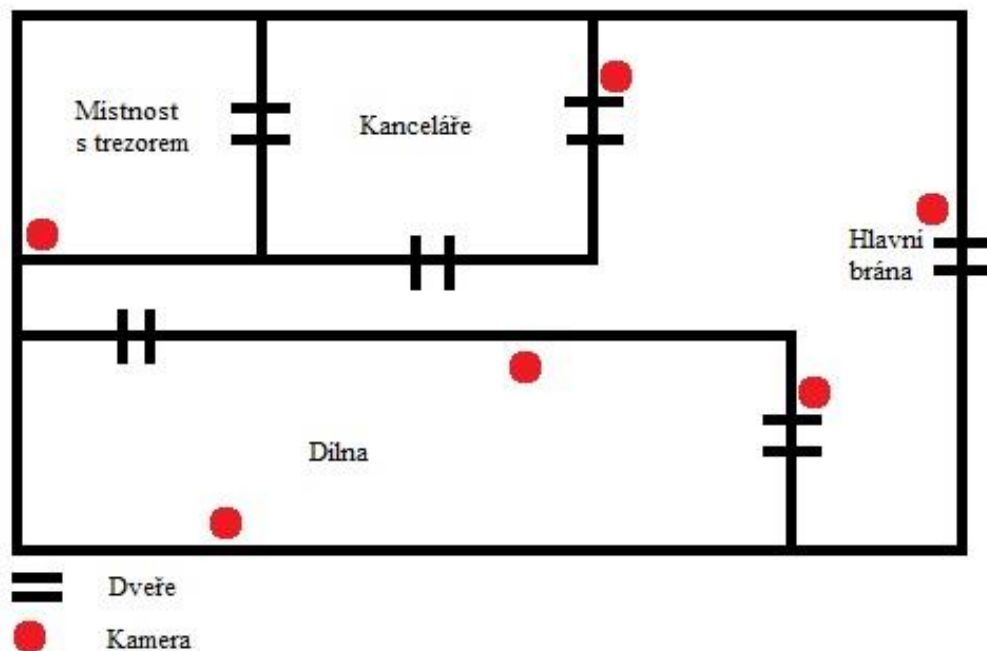
¹²⁴ Statická kamera je pevně umístěné zařízení, ze kterého je snímána stále stejná oblast bez možnosti pohybu. [on-line]. [cit. 2019-1-21]. Dostupné z: <https://www.jablotron.com/cz/>.

k poskytnutí kvalitních záznamů z prioritních míst. Snímaný děj z jednotlivých kamerových zařízení je dálkově přenesen do centrálního serveru¹²⁵, který zpracovává záznam a uchovává jej po dobu pěti dnů. Po uplynutí stanovené doby jsou záznamy automaticky odstraněny a přepsány novými záznamy.

Společnost Jablotron a. s. poskytuje organizaci XY pravidelnou kontrolu jednotlivých kamerových zařízení. Kontrola správného nastavení a fungování probíhá každého půl roku za přítomnosti správce, který je odpovědný za nainstalovaná zařízení.

Subjekt, který nahodile vstupuje do organizace XY, je informován o přítomnosti kamerového systému prostřednictvím informační tabulky při vstupu hlavní branou. Na této tabulce je uveden piktogram kamery s nápisem kamerový systém se záznamem, který by měl vstupující subjekt na kamery upozornit, dále je uvedeno jméno a kontakt na správce, který je za provoz kamerového systému odpovědný a je schopen poskytnout doplňující informace.

Níže uvedený obrázek 3 ukazuje přibližné rozmístění jednotlivých kamer. Přesné rozmístění a zorná pole kamer nelze konkrétně uvést z důvodu zachování bezpečnosti a správného fungování tohoto systému v organizaci XY.

Obrázek 3 – Rozmístění kamerového systému v organizaci XY

Zdroj: Vlastní zpracování na základně pozorování v organizaci XY

¹²⁵ Centrálním serverem se rozumí specializovaná počítačová síť, které poskytuje služby ostatním účastníkům. NÁDBĚLA, Josef. „Velký počítačový slovník“ [výklad pojmů, výrazů a zkratk z počítačové terminologie]. Vyd. 1. Kralice na Hané: Computer Media, 2004. 455 s. ISBN 80-86686-21-3.

4.4 Praktické využití kamerového systému

Hlavním důvodem pro samotnou instalaci kamerového zařízení byla ochrana osob, majetku a přispění k celkové bezpečnosti organizace XY. V minulosti organizace XY musela řešit problém s vandalismem. Kamerový systém monitoruje problematická místa, kde docházelo k poškozování majetku. Samotná přítomnost kamerového systému má značné preventivní účinky. Dále došlo ke snížení počtu protiprávních jednání, jako jsou drobné krádeže či vloupání.

4.5 Pozorování

Předmětem pozorování byla prohlídka monitorovaných částí organizace XY. Dále bylo nahlédnuto do provozní dokumentace a vnitřních předpisů, které souvisejí s instalovanými kamery a porovnání celkového stavu s právními předpisy.

Při vstupu hlavní branou byla spatřena informační tabulka o přítomnosti kamerového systému pořizující záznam v organizaci XY. Prostým pozorováním došlo k objevení 6 kamerových zařízení. Pohledem na jednotlivé kamery nešlo určit, zda se jedná o kamery se záznamem či nikoliv.

4.5.1 Rozhovor se správcem kamerového systému

Bylo provedeno podrobné šetření v organizaci XY za pomoci správce. Proběhlo seznámení s kamerovým systémem, umístěním jednotlivých kamer, cílem instalace, provozní dokumentací a vnitřními předpisy. Tyto informace jsou velice důvěrné a z tohoto důvodu nemohou být zveřejněny zcela konkrétně. Takto získaný přehled se stal podkladem pro rozhovor se správcem organizace XY, který zodpovídá za nainstalované kamery.

Otázka č. 1: *Z jakého důvodu byl nainstalován kamerový systém?*

Odpověď č. 1: Cílem pro instalaci kamerového systému bylo především zamezit vandalismu a drobným krádežím. Tyto negativní činnosti se rozmohly až v posledních několika letech. Samotná instalace proběhla proto až v roce 2015.

Otázka č. 2: *Proč se rozhodlo pro kamerový systém se záznamem?*

Odpověď č. 2: Vytvořila se analýza bezpečnostních rizik a následné vyhodnocení ukázalo jednoznačně na systém se záznamem. Dalším velice podstatným důvodem tohoto výběru je i skutečnost, že kamerový systém bez záznamu je potřeba neustále obsluhovat, což by v našem případě znamenalo přijetí dalších zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že nejsme příliš velkou organizací a máme omezené finanční prostředky, tuto variantu jsme zamítli. Záznamy jsou dále využívány jako důkazní prostředek při protiprávním jednání.

Otázka č. 3: *Jaká jste vybírali kritéria pro hodnocení jednotlivých kamerových systémů?*

Odpověď č. 3: Využili jsme analýzu nákladové efektivity, kdy jsme hodnotili především užitek, jaký nám kamery přinesou. Tedy zda dostatečně zabezpečí organizaci nebo zda omezí vandalismus a krádeže. Další požadavek byl technického charakteru a svoji roli hrála i cena.

Otázka č. 4: *Naplnila instalace kamer stanovené požadavky pro jejich zavedení?*

Odpověď č. 4: Ano. Cílem bylo zamezit vandalismu a drobným krádežím. Obě tyto činnosti díky instalaci kamer ustaly.

Otázka č. 5: *Jak seznamujete zaměstnance s přítomností kamerového systému?*

Odpověď č. 5: Zaměstnanci jsou obeznámeni s instalací jednotlivých kamer při podpisu pracovní smlouvy. S tím tedy i souvisí nutnost podepsat souhlas se zpracováním osobních údajů.

Otázka č. 6: *Jak přítomnost kamerového systému přijímají zaměstnanci?*

Odpověď č. 6: Naši zaměstnanci nejsou z kamer příliš nadšeni.

Otázka č. 7: *Kdo může sledovat kamerový záznam?*

Odpověď č. 7: Kamerový záznam můžu sledovat já. Pokud zjistím jakékoliv pochybení, informuji o tom své nadřízené. Ti už pak sami rozhodují, zda se obrátí na Policii ČR anebo vše vyřeší sami.

Otázka č. 8: Chystáte nějaké změny ohledně kamer (nastavení, rozmístění)?

Odpověď č. 8: Jsme spokojeni s dosavadními výsledky. Takže žádné změny nechystáme.

Do budoucna bychom chtěli postavit novou výrobní halu a tu zabezpečíme podobným způsobem, jako tu stávající.

4.5.2 Vnitřní předpisy

Jednotliví zaměstnanci jsou s přítomností kamerového systému seznámeni již při podpisu pracovní smlouvy. Je jim oznámeno, kde se jednotlivé kamery nacházejí a cíl monitorování.

Díky platnosti Obecného nařízení byl všem zaměstnancům dodatečně dán k podpisu vnitřní předpis organizace XY, a to konkrétně směrnici S. 021 o ochraně osobních údajů, se kterou se důkladně seznámili. Směrnice v organizaci XY obsahuje základní informace o pravidlech zpracování osobních údajů jako například rozsah platnosti směrnice, povinnosti správce před samotným zpracováním osobních údajů, klasifikace zpracovávaných osobních údajů, zabezpečení přístupu k osobním údajům a další.

Dále byl vyžádán podpis souhlasu se zpracováním osobních údajů. Tento souhlas musel být získán i od zaměstnanců, kteří v minulosti již souhlas podepsali, ale takto opatřený souhlas nebyl v souladu s Obecným nařízením. Souhlas se zpracováním osobních údajů v organizaci XY obsahuje totožnost správce, účel zpracování, dobu zpracování a jednotlivé typy osobních údajů, které budou předmětem zpracování.

S přijetím Obecného nařízení souvisí i problematika úpravy veškerých smluv v organizaci XY, ať už se jedná o smlouvy s dodavateli či odběrateli. Jednotlivé smlouvy musí obsahovat informace o způsobu zpracování osobních údajů. Tuto problematiku organizace XY vyřešila pomocí dodatků ke smlouvám, které byly dodatečně podepsány.

Organizace XY vede záznamy o činnostech zpracování pro účetní, personální, daňovou a mzdovou oblast. Tyto záznamy poskytují obecné informace o jednotlivém prováděném zpracování osobních údajů, které probíhá v organizaci XY.

4.5.3 Závěr z rozhovoru

Praktická část bakalářské práce se věnuje problematice využívání kamerového systému u konkrétní organizace XY. Této problematice se věnuje kapitola 4.1. Za přítomnosti správce, který zodpovídá za chod kamer, byla autorka podrobně seznámena s kamerovým systémem a jeho umístěním. Kapitola 4.5.2 dává přehled o vnitřních

předpisech, které jsou v rámci organizaci XY spojovány s provozem kamerového systému a ochranou osobních údajů. Následně proběhlo nahlédnutí do provozní dokumentace. Takto získané poznatky vedly k rozhovoru se správcem organizace XY, který je součástí kapitoly 4.5.1.

Z celkového charakteru jednotlivých odpovědí, lze konstatovat, že správce i vedení organizace XY jsou s takto nastaveným provozem kamerového systému spokojeni a nepřipouští žádné pochybení. Do budoucna si organizace XY klade za cíl postavit novou výrobní halu a ta bude potřebovat bezpečnostní zajištění, což znamená instalaci nových kamer.

Hlavním cílem pro instalaci kamerového systému bylo zamezení vandalismu a drobným krádežím. Jelikož se tyto negativní činnosti rozmohly až v posledních několika letech, organizace na tuto situaci musela reagovat, proto v roce 2015 přistoupila k instalaci kamer. V těchto případech je kamerový systém velice účinný a obě tyto negativní činnosti se omezily. Organizace XY nechala vypracovat analýzu nákladové efektivnosti, přičemž ohodnotila jednotlivé užítky a vyčíslila konkrétní náklady. Kladen byl důraz na technický charakter a na finance.

Při rozhodování, zda budou instalovány kamery bez záznamu či se záznamem, vyhrál kamerový systém se záznamem. Byla provedena analýza bezpečnostních rizik a následné vyhodnocení ukázalo jednoznačně na systém se záznamem. Dalším důvodem tohoto výběru byla skutečnost, že kamerový systém bez záznamu by bylo potřeba neustále obsluhovat, což by znamenalo přijetí dalších zaměstnanců. Vzhledem k velikosti organizace XY a jejich omezenému rozpočtu se tato varianta jevila jako nerealizovatelná.

Dále lze konstatovat, že přítomnost kamerových zařízení se značně nelíbí zaměstnancům. Ti nechtějí dávat souhlas s monitorováním. Správce tuto problematiku odmítl dále komentovat.

Kamerové záznamy je oprávněn sledovat pouze správce, který zodpovídá za celkový soulad kamer s právní úpravou. Pokud zjistí nějakou nesrovnalost, upozorní vedení organizace XY. Ti dále rozhodují o dalším postupu.

5 Přínosy a výsledky

Z důkladného seznámení s organizací XY a jejím fungováním, provozní dokumentací a vnitřními předpisy lze konstatován níže uvedené přínosy a problémy využívání kamerového systému a doporučující opatření ke sjednání nápravy provozu kamer a k přispění ochrany osobních údajů.

5.1 Přínosy a problémy spojené s užíváním kamerového systému

Velkým přínosem zavedení kamerového systému je snížení drobných krádeží na minimum a zamezení vandalismu. Obě tyto negativní činnosti byly v rámci organizace XY řešeny takřka každodenně. Monitorováním prioritních míst obě tyto činnosti téměř ustaly.

Oproti tomu problém s takto instalovanými kamerami pocít'ují zaměstnanci. Nechtějí podepsat souhlas s monitorováním a s tím související zpracování osobních údajů. Zaměstnanci nechtějí být pod drobnohledem organizace XY a berou to jako zásah do jejich soukromí.

Vzhledem k tomu, že je organizace XY menší, není možné kamerový systém neustále obnovovat dle nejmodernější technologie, a to především z důvodu omezeného rozpočtu. V současné době je takto nastavený kamerový systém dostačující, ale vzhledem k cílům organizace XY postavit novou výrobní halu během tří let a provést celkové rozšíření, bude tento systém do budoucna podprůměrný a zastaralý.

5.2 Zjištěné nedostatky a doporučená opatření

V rámci pozorování v organizaci XY a možnosti nahlédnout do provozní dokumentace a vnitřních předpisů, byly zjištěny značné nedostatky.

Prvním zjištěným nedostatkem je chybějící ustanovení o odvolání v souhlasu se zpracováním osobních údajů. Samotné udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů je jednou z nejdůležitějších věcí k souladu s Obecným nařízením. Obecné nařízení požaduje, aby souhlas byl svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný. Tyto jednotlivé požadavky na udělení souhlasu jsou splněny v organizaci XY. Ovšem zcela zde chybí ustanovení o odvolání takto uděleného souhlasu. V momentě odvolání souhlasu je správce nebo zpracovatel povinen bez zbytečného odkladu zastavit zpracovávání osobních údajů. Lze tedy doporučit chybějící ustanovení doplnit a nechat zaměstnance znovu podepsat souhlas se zpracováním osobních údajů.

Další nesoulad souvisí s umístěním dvou kamerových zařízení v dílně. Zaměstnavatel nesmí bez zvlášť závažného důvodu narušovat soukromí zaměstnance pohybujícího se na pracovišti a ve společných prostorech. Tento systém nelze instalovat ani se souhlasem zaměstnanců, protože by se zaměstnanci předem vzdávali práva na ochranu soukromí, což působí absolutní neplatnost. Nesmí jej podrobit otevřenému či dokonce skrytému sledování. K ospravedlnění takto instalovaných kamer organizace XY použila §248 odstavec 2 v zákoníku práce, který umožňuje zaměstnavateli kontrolovat věci, které zaměstnanci vnášejí či odnášejí z organizace XY.¹²⁶ A dále §302, že zaměstnavatel je oprávněn kontrolovat práci zaměstnanců, hodnotit jejich výkon a jejich odvedenou práci. Umožňuje zaměstnavateli přijmout taková opatření, aby chránil majetek organizace XY.¹²⁷ Tyto důvody pro zavedení kamerového systému v dílně jsou značně nedostačující. Zákoník práce v §316 odstavci 2 stanovuje, že zaměstnavatel není oprávněn bez zvlášť závažného důvodu podrobovat zaměstnance otevřenému či dokonce skrytému sledování, nesmí odposlouchávat a zaznamenávat telefonické hovory, kontrolovat elektronickou poštu nebo kontrolovat zásilky, které jsou přímo adresované zaměstnanci.¹²⁸ Pro tuto instalaci kamerového zařízení na dílně lze využít ustanovení, které se nachází v zákoníku práce v §316 odstavci 3. Tam je dáno, že zaměstnavatel ve zvláštních důvodech může zavést kontrolní mechanismus, ale za předpokladu, že bude informovat zaměstnance o rozsahu a způsobu kontroly.¹²⁹ Při aplikaci tohoto ustanovení je důležité dobře vymežit a popsat zmíněný zvláštní důvod pro instalaci kamerového zařízení. Pro tuto vzniklou situaci lze doporučit následující dvě řešení. Jedno řešení spočívá v odstranění dvou nainstalovaných kamer z dílny a druhá možnost spočívá v lepší specifikaci důvodů umístění těchto kamer na dílně.

Posledním zjištěným nedostatkem v organizaci XY je umístění informační tabulky. Tato tabulka má informovat, že subjekt bude vstupovat do prostoru, který je monitorován a další podrobnější informace o kamerovém systému a o správci. Tabulka má být viditelná ještě před samotným vstupem do monitorovaného prostoru. V tomto případě je informační tabulka umístěna na hlavní bráně přímo pod kamerou, což je nevyhovující. Z tohoto důvodu lze doporučit informační tabulku umístit jinde. Je důležité, aby se osoba, která

¹²⁶ Zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (§ 248 odstavec 2)

¹²⁷ Zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (§ 302)

¹²⁸ Zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (§ 316 odstavec 2)

¹²⁹ Zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (§ 316 odstavec 3)

chce vstoupit do organizace XY nejprve dozvěděla, že bude monitorována a teprve potom nastalo samotné monitorování.

6 Závěr

Ochrana osobnosti při provozu kamerového systému je významné a mnohdy podceňované téma, které však je v současné době velmi aktuální. Kamerový systém může být brán jako nástroj pro ochranu osob a majetku, ale také jako nástroj, který zasahuje do soukromé sféry osob.

Bakalářská práce se zabývá užíváním kamerového systému a ochranou osobnosti potažmo ochranou osobních údajů. V teoretické části této práce, jsou odborně popsány právní předpisy související s touto problematikou. Pozornost je věnována především právním předpisům, které se věnují provozu kamerových systémů a s tím související zpracování osobních údajů. Tato práce rozebírá Ústavu ČR a Listinu základních práv a svobod v kapitole 3.15.1. Dále je pozornost zaměřena na občanský zákoník a zákoník práce v kapitole 3.15.4. Denně jsou zpracovávány osobní údaje, které lze snadno přenést, zpřístupnit či dokonce zneužít. Z tohoto důvodu jsou velkou oporou pro tuto problematiku zákon č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kdy zákon je rozebírán v kapitole 3.15.2 a dále na nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, kdy tomuto Obecnému nařízení je věnována celá kapitola 3.16. Obecné nařízení vzniklo jako reakce na technologický rozvoj a s tím související nedostatečnou právní úpravu týkající se osobních údajů. Česká republika připravuje zcela nový zákon, který reaguje na přijetí zmíněného Obecného nařízení. Nový zákon o zpracování osobních údajů je popsán v kapitole 3.15.3. Zákon by měl zrušit stávající zákon o ochraně osobních údajů a nahradit jej. Tento zákon o zpracování osobních údajů by měl přispět k celkovému souladu mezi vnitrostátní úpravou a evropskou úpravou. Měl by upravovat jen ty části, které Obecné nařízení nechává na jednotlivých členských státech EU.

Nedílnou součástí této práce je výzkum u organizace XY. Hlavní pozornost je zaměřena na provoz kamerového systému se záznamem, kterému jsou věnovány kapitoly 4.1 a 4.3. Za správné fungování a provoz zodpovídá správce organizace XY. Za jeho přítomnosti a dohledu došlo k seznámení se s organizací XY a bylo možné nahlédnout do provozní dokumentace a vnitřních předpisů. Na základě takto získaných interních dat, byl proveden rozhovor se zmíněným správcem. Tento rozhovor je zachycen v kapitole 4.5.1. Ukázalo se, že správce i vedení jsou se situací v organizaci XY spokojeni a nejsou si vědomí žádného pochybení. Instalace jednotlivých kamerových zařízení proběhla na

základě schválené strategie. Hlavním důvodem monitorování je zamezení vandalství a drobných krádeží. Obě tyto negativní činnosti díky přítomnosti kamer ustaly. Z rozhovoru dále vyplynula velká neochota jednotlivých zaměstnanců podepsat souhlas s monitorováním a s tím související zpracování osobních údajů. Zaměstnanci přítomnost kamer pocítují jako zásah do svého soukromí. Hlavní problém je spatřován u instalace kamerových zařízení v dílně. K této problematice se správce odmítl více vyjádřit.

Na základě takto získaných poznatků proběhla komparace s platnou legislativou a bylo zjištěno značné pochybení. Organizace XY se dopouští několika chyb, které jsou zaznamenány v kapitole 4.7.

První zjištěný nedostatek se týká souhlasu se zpracováním osobních údajů, který je podepsaný vyžadován od jednotlivých zaměstnanců. Obecné nařízení do tohoto souhlasu přidalo ustanovení o odvolání uděleného souhlasu. V organizaci XY toto ustanovení zcela chybí a lze konstatovat, že tedy není v souladu s Obecným nařízením. Dále je spatřován problém v umístění dvou kamerových zařízení v dílně. Tyto kamery nadměrně zasahují do soukromí zaměstnanců a jejich přítomnost je ze strany organizace XY značně neobhájena. Poslední zjištěný nesoulad spočívá v umístění informační tabulky s provozem kamerového systému se záznamem. Tato tabulka je nevhodně umístěna přímo pod kamerou. Je důležité, aby se vstupující subjekt o kamerách dozvěděl ještě před samotným vstupem do monitorovaného prostoru.

K zjištěným nedostatkům jsou navržena doporučující opatření pro sjednání nápravy a uvedení stavu do souladu s právní úpravou. Tyto opatření se rovněž nacházejí v kapitole 4.7. Doporučující opatření spočívají v doplnění chybějícího ustanovení o odvolání souhlasu se zpracováním osobních údajů a k předání zaměstnancům k podpisům. U kamer umístěných na dílně lze doporučit dvě možnosti, a to odstranění kamer anebo lépe zdůvodnit jejich přítomnost. Jako poslední navrhované opatření pro soulad s právem je jiné umístění informační tabulky.

7 Seznam použitých zdrojů

7.1 Literatura

1. BARTÍK, Václav a JANEČKOVÁ, Eva. *Ochrana osobních údajů v životě podnikatele: 103 řešení modelových situací*. 1. vyd. Olomouc: ANAG, 2013. 199 s. Právo. ISBN 978-80-7263-811-6.
2. HANUŠ, Jiří, ed. *Lidská práva: nárok na obecnou platnost a kulturní diferenciaci*. 1. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2001. 140 s. Dějiny a kultura; sv. 1. ISBN 80-85959-86-0.
3. JANEČKOVÁ, Eva, *GDPR: praktická příručka implementace*, Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2018. 119 s. ISBN 978-80-7552-248-1.
4. JANEČKOVÁ, Eva a BARTÍK, Václav. *Kamerové systémy v praxi: právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. 240 s. Praktická právnická příručka. ISBN 978-80-7201-850-5.
5. KLÍMA, Karel a kol. *Komentář k Ústavě a Listině*. 2., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. 2 sv. (1441 s.). ISBN 978-80-7380-140-3.
6. KONÍČEK, Tomáš et al. *Operátor městských kamerových systémů*. Vyd. 1. Praha: Armex, 2005. 130 s. ISBN 80-86795-18-7.
7. KŘEČEK, Stanislav. *Ochrana majetku systému průmyslové televize*. Vyd. 1. Praha: Grada, 1997. 183 s. ISBN 80-7169-402-9.
8. NAVRÁTIL, Jiří a kol. *GDPR pro praxi*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2018. 339 s. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-689-7.
9. NÁDBĚLA, Josef. *„Velký počítačový slovník“* [výklad pojmů, výrazů a zkratk z počítačové terminologie]. Vyd. 1. Kralice na Hané: Computer Media, 2004. 455 s. ISBN 80-86686-21-3.
10. ODEHNALOVÁ, Jana a kol. *Ochrana lidských práv v ústavním a evropském kontextu*. První vydání. Praha: Metropolitan University Prague Press, 2016. 345 s. ISBN 978-80-87956-45-8.
11. PAVLÍČEK, Václav. HOFMANNOVÁ, Helena a kol., *Občanská a lidská práva v současné době*. Praha: Auditorium. 2014. 306 s. váz. ISBN:978-80-87284-51-3.

12. SOUSEDÍK, Stanislav. *Svoboda a lidská práva: jejich přirozenoprávní základ: esej*. Vyd. 1. Praha: Vyšehrad, 2010. 131 s. Moderní myšlení. ISBN 978-80-7429-036-7.
13. STAŇKOVÁ Lucie. *GDPR snadno a přehledně*. První vydání. Praha: Mladá fronta, 2018. 366 s. ilustrace [Na obálce uvedeno: Průvodce Nařízením GDPR pro každého]. ISBN 978-80-204-5108-8.
14. ŠABATOVÁ, Anna. *Ombudsman a lidská práva*. Vyd. 1. V Brně: Doplněk, 2008. 198 s. ISBN 978-80-7239-229-2.
15. TICHÝ, Luboš, ed. *Základní lidská práva v jednotlivých právních odvětvích = Grundrechte und einzelne Rechtsgebiete*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta v nakl. IFEC, 2006. 182 s. Sborníky; č. 30. ISBN 80-85889-81-1.
16. ZOUBEK, Vladimír. *Lidská práva: globalizace - bezpečnost*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. 461 s. ISBN 978-80-7380-103-8.

7.2 Internetové zdroje

1. BLECHOVÁ, Eva. *Provozování kamerových systémů na pracovišti*. [on-line]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/provozovani-kamerovych-systemu-na-pracovisti-74654.html>.
2. GDPR. [on-line]. Dostupné z <https://www.gdpr.cz/gdpr/>.
3. GDPR SNADNO A PŘEHLEDNĚ. [on-line]. <https://www.zivegdpr.cz/>
4. GILL, Martin a SPRIGGS, Angela. Překlad: PYLON AGENRURA. *Vyhodnocení účinku kamerových systémů*. [on-line]. Praha, 2007. 142 s. ISBN 978-80-7338-061-8. Dostupné z: <http://www.ok.cz/iksp/docs/336.pdf>
5. JABLOTRON [on-line]. Dostupné z: <https://www.jablotron.com/cz/>.
6. MĚSTRSKÝ KAMEROVÝ SYSTÉM HL. M. PRAHY FUNGOVÁNÍ A HISTORIE. [on-line]. Dostupné z: http://www.praha.eu/public/c2/33/f6/772876_62687_MKS_8_10.pdf
7. ORWELL, George. *1984*. [on-line]. Dostupné z: <https://www.odaha.com/george-orwell/dilo/1984>.
8. PROJEKT „Tvorba vzdělávacích programů a nastavbového vzdělávání zaměstnanců MÚ Valašské Meziříčí a okolních obcí“, registrační číslo projektu CZ.1.04/4.1.01/69.00043 je spolufinancován Evropskou unií z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje

- a zaměstnanost a z obecního rozpočtu. 125 s. Dostupné z: https://www.kyjovske-slovacko.com/sites/default/files/informacesoubory/2017/05/prirucka_nakladove_uzitkove_metody_skripta_7b15b693.pdf
9. POSLANECKÁ SNĚMOVNA [on-line]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=8&T=138>.
 10. STATICKÁ KAMERA. [on-line]. Dostupné z: <https://www.jablotron.com/cz/>.
 11. ÚMLUVA O OCHRANĚ OSOB SE ZŘETEM NA AUTOMATIZOVANÉ ZPRAOCVÁNÍ OSOBNÍCH DAT. [on-line]. Dostupné z: <https://www.uoou.cz/pravni-predpisy/ds-1257/archiv=0&p1=1657>.
 12. ÚŘAD PRO CHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Komentář k Zásadám provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů*, [on-line]. Dostupné z: https://www.uoou.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_ktg=1103&p1=1103#kamery.
 13. ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Provozování kamerových systémů, metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, úřad pro ochranu osobních údajů*, [on-line]. 2012. 29 s. ISBN 978-80-210-6017-3. Dostupné z: <http://m.tajemnici.cz/provozovani-kamerovych-systemu-metodika-uradu-pro-ochranu-osobnich-udaju/d-3451>.

7.3 Právní předpisy

1. Charta Organizace spojených národů a Statut mezinárodního soudního dvora
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů
3. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů
4. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb. Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
5. Všeobecná deklarace lidských práv
6. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
7. Zákon č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů
8. Zákon č. 262/2000 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
9. Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů

7.4 Vnitřní předpisy

1. Dodatky ke smlouvám
2. Pracovní smlouva
3. Směrnici S. 021 o ochraně osobních údajů
4. Souhlas se zpracováním osobních údajů
5. Záznamy o činnostech zpracování

7.5 Další zdroje

1. Práce, odvody mzdy bez chyb, pokuty a penále č.7-8/2018 měsíčník, ročník XII.
Český Těšín: Poradce, 2018. ISSN 1801-9935.